

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

PIERWSZY DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 25 KWIETNIA 2023 r.

CZĘŚĆ PIERWSZA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa karnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa karnego zawarte jest na 32 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy karnej - proszę przygotować, jako adwokat Sylwia Lenart - obrońca oskarżonego Piotra Stanisza, apelację od wydanego w sprawie wyroku, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej strony.
- II. Należy przyjąć, że:
- 1) we wszystkich pismach procesowych, protokołach, wyrokach i uzasadnieniu wyroku oraz innych dokumentach znajdują się własnoręczne podpisy uprawnionych osób;
 - 2) w protokołach przesłuchań świadków i podejrzanego podano serię i numer dowodu osobistego przesłuchiowanych osób oraz ich PESEL; wskazano też organ, który wydał dowód osobisty;
 - 3) w aktach znajduje się informacja z Krajowego Rejestru Karnego, wygenerowana w dniu 6 października 2022 r., z której wynika, że oskarżony Piotr Stanisław:
 - był uprzednio karany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K 118/18, a orzeczony tym wyrokiem zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych został wykonany w dniu 30 stycznia 2021 r.;
 - odbywał karę 11 miesięcy ograniczenia wolności orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K 118/18, w okresie 28 grudnia 2018 r. do 28 listopada 2019 r., a dane zawarte w tej informacji są zgodne z treścią adnotacji na odpisie wyroku;
 - 4) pokrzywdzona, świadkowie oraz Piotr Stanisław zostali prawidłowo pouczeni o swoich uprawnieniach i obowiązkach;
 - 5) dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy świadków nie zostały zamieszczone w protokołach ich przesłuchania i protokole rozprawy; dane te zamieszczono w załącznikach do protokołów (art. 148a § 1 k.p.k.) i znajdują się one w odrębnym załączniku adresowym;
 - 6) alkomat, który służył do ustalenia zawartości alkoholu w powietrzu wydychanym przez Piotra Stanisława był sprawny i posiadał stosowne atesty; do protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym dołączono stosowny wydruk;
 - 7) w aktach znajduje się protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów, sporządzony w dniu 6 października 2022 r. o godzinie 11.55 – z protokołu wynika, że w toku przeszukania Piotra Stanisława ujawniono należący do niego portfel materiałowy, w którym znaleziono kartę płatniczą nr 1111 2222 3333 4444 Banku PKO BP S.A., należącą do Niny Pawlak;

- 8) w aktach znajduje się protokół zatrzymania rzeczy w postaci karty płatniczej nr 1111 2222 3333 4444 Banku PKO BP S.A., należącej do Niny Pawlak, sporządzony w dniu 6 października 2022 r. o godzinie 12.05. Na protokole tym znajduje się odrębny zapis o treści: „Kwituję obiór karty nr 1111 2222 3333 4444. Brzeziny 10.10.22 r. Nina Pawlak”;
 - 9) w aktach znajduje się protokół zatrzymania rzeczy w postaci dokumentu – prawa jazdy kat. B nr 42222/12/0121 wydanego przez Starostę Brzezińskiego w dniu 10 kwietnia 2021 r., sporządzony w dniu 6 października 2022 r. o godzinie 12.15; Piotrowi Staniszwowi wydane zostało odpowiednie pokwitowanie;
 - 10) w aktach sprawy znajduje się zaświadczenie z Banku PKO BP S.A. będącego wystawcą karty płatniczej należącej do Niny Pawlak z dnia 6 października 2022 r., z którego wynika, że w dniu 5 października 2022 r. w Brzezinach dokonano tą kartą trzech prób płatności, z których żadna nie została autoryzowana, odpowiednio: o godz. 18.25 w sklepie Kapsleki przy ulicy Nowomiejskiej 16 na kwotę 30,50 zł; o godz. 18.38 w sklepie Planeta przy ulicy Nowomiejskiej 55 na kwotę 40,99 zł i o godz. 18.55 w sklepie Żabka przy ulicy Łąkowej 5 na kwotę 45,55 zł oraz że przypisana do konta Niny Pawlak karta płatnicza została czasowo zablokowana w dniu 5 października 2022 r. o godz. 17.45;
 - 11) w aktach sprawy znajduje się informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną, z której wynika, że Piotr Staniszw nie posiada żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec niego postępowań podatkowych;
 - 12) wydano postanowienie o zamknięciu dochodzenia, Piotr Staniszw został zaznajomiony z aktami postępowania przygotowawczego i nie złożył wniosku o jego uzupełnienie poprzez przeprowadzenie dalszych dowodów;
 - 13) akt oskarżenia został skontrolowany pod względem formalnym i jego odpisy zostały doręczone uprawnionym osobom, ze stosownym pouczeniem;
 - 14) sprawa została skierowana na rozprawę główną, jak również zostało wydane zarządzenie o wyznaczeniu terminu rozprawy, zaś Sąd w trybie art. 352 k.p.k. dopuścił wszystkie dowody zawarte w akcie oskarżenia, na okoliczności wynikające z ich treści.
- III. Pod przygotowaną apelacją albo opinią prawną należy podać imię i nazwisko osoby, która – zgodnie z treścią zadania egzaminacyjnego – powinna złożyć podpis pod tym pismem.
- IV. W przypadku sporządzenia apelacji należy przyjąć, że sądem odwoławczym jest Sąd Okręgowy w Łodzi, V Wydział Karny Odwoławczy, Plac Dąbrowskiego 5, 90-921 Łódź.
- V. Data rozwiązania zadania winna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

**PROTOKÓŁ PRZYJĘCIA USTNEGO ZAWIADOMIENIA O PRZESTĘPSTWIE
I PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA OSOBY
ZAWIADAMIAJĄCEJ**

Brzeziny, dnia 6 października 2022 r., godz. 10.15

Nina Pawlak
(imię i nazwisko osoby zawiadamiającej)

Na podstawie art. 304a k.p.k.

Prowadzący czynność: Maria Nowacka – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Brzezinach,

Protokolant: protokołowano osobiście,

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. przyjęła ustne zawiadomienie o przestępstwie i przesłuchiwała niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał). Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub za fałszywe oskarżenie (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Nina Pawlak
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Nina Pawlak;**

Imiona rodziców – Mariusz, Anna;

Data i miejsce urodzenia – 18 listopada 1985 r., Łowicz;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.).

Zajęcie – nauczycielka;

Wykształcenie – wyższe;

Karalność za fałszywe zeznania – niekarana;

Stosunek do stron – obcy.

Zostałam uprzedzona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

Chciałabym zgłosić, że w dniu wczorajszym, tj. w dniu 5 października 2022 r. około godziny 17.30, najprawdopodobniej w sklepie Stokrotka przy ulicy Nowomiejskiej, został mi ukradziony portfel, a właściwie to było etui na karty, w którym znajdowała się przede wszystkim moja karta płatnicza o nr 1111 2222 3333 4444 wystawiona przez Bank PKO BP S.A. Oprócz karty w etui było kilka kart lojalnościowych, nic ważnego. Etui miałam na pewno wcześniej w torebce, bo płaciłam kartą kilkanaście minut wcześniej w drogerii obok sklepu Stokrotka i potem położyłam je na wierzchu w torebce. Kiedy po zrobieniu zakupów w sklepie Stokrotka chciałam zapłacić, to etui już nie było. Przyznaję, że moja torebka na ramię nie była zamknięta, nigdy jej nie zamykam na suwak. Nie wiem, kto mógł mi ukraść etui z kartami, o tej porze w sklepie było wielu klientów i dość ciasno w przejściach między półkami. Nie zwróciłam uwagi, jak inni klienci wyglądali, spieszyłam się. Potem jeszcze z panią ekspedientką szukałam tego etui wśród alejek i pod półkami, czy czasem może nie wypadło, ale nic nie znalazłyśmy. Od razu czasowo zablokowałam kartę w aplikacji internetowej. Byłam dzisiaj rano w banku i potwierdziły się moje obawy, gdyż poinformowano mnie, że wczoraj wieczorem ktoś trzykrotnie próbował zapłacić zbliżeniowo z mojej karty kwotę po około 40 złotych, ale transakcje te zostały odrzucone z uwagi na zablokowanie karty. Składałam do akt odpowiednie zaświadczenie z banku. Chcę dodać, że aby zapłacić moją kartą płatniczą trzeba zawsze wpisać PIN. Wiem, że to duża nierozwaga z mojej strony, ale PIN miałam zapisany na etui. Nie wiem, kto mógł próbować dokonać tych płatności, ale z tych wydruków wynika, że były one podejmowane w sklepach monopolowych w okolicy ulicy Nowomiejskiej w Brzezinach.

To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdziła, że protokół jest zgodny z jej zeznaniami.

Czynność zakończono w dniu 6 października 2022 r. o godz. 10.40.

Nina Pawlak
(podpis świadka)

Maria Nowacka
(podpis przesłuchującego)

Starszy aspirant Maria Nowacka

Komenda Powiatowa Policji w Brzezinach

Notatka urzędowa

W dniu dzisiejszym o godzinie 10.15 do KPP w Brzezinach zgłosiła się Nina Pawlak, PESEL 851118*****, która zgłosiła, że w dniu 5 października 2022 r. około godziny 17.30, najprawdopodobniej w sklepie Stokrotka przy ulicy Nowomiejskiej, została jej ukradziona karta płatnicza o nr 1111 2222 3333 4444. Ze złożonych przez pokrzywdzoną do akt wydruków bankowych wynika, że wieczorem 5 października 2022 r. w Brzezinach dokonano tą kartą trzech nieudanych prób płatności, odpowiednio: o godz. 18.25 w sklepie Kapsleki przy ulicy Nowomiejskiej 16 na kwotę 30,50 zł, o godz. 18.38 w sklepie Planeta przy ulicy Nowomiejskiej 55 na kwotę 40,99 zł i o godz. 18.55 w sklepie Żabka przy ulicy Łąkowej 5 na kwotę 45,55 zł.

O godzinie 11.10 udałam się wraz ze starszym sierżantem Mariuszem Koniecznym do ww. sklepów celem rozpytania. W pierwszych dwóch sklepach rozpytanie dało wynik negatywny, natomiast w sklepie Żabka udało się ustalić dane świadka jednej z prób płatności:

Agnieszka Choliba

PESEL 870715*****

Zamieszkała w Brzezinach przy ulicy Sienkiewicza 11/11

Zawód: kasjer

Ww. wskazała, że w dniu 5 października 2022 r. pracowała również na wieczorną zmianę, zastępując koleżankę. Około godziny 19.00 jeden z klientów próbował dokonać płatności za butelkę wódki Żubrówki 0,7 l i puszkę piwa, ale transakcja ta została odrzucona. Klientem tym miał być Piotr Stanisław, rocznik 88, zamieszkały w Brzezinach przy ul. Nowomiejskiej 95.

Udaliśmy się pod ww. adres. Rozpytanie sąsiadów dało wynik negatywny. Około godziny 11.40, wychodząc z ww. posesji zaobserwowaliśmy szybko poruszający się po ulicy Nowomiejskiej samochód marki Fiat Punto o nr rej. EBR 666TT. Pojazd ten początkowo bardzo szybko wyjechał z ulicy Łąkowej w ulicę Nowomiejską, a następnie poruszał się po ulicy Nowomiejskiej tzw. „wężykiem”. Pojazd zatrzymał się gwałtownie przed posesją przy ulicy Nowomiejskiej 95. Z pojazdu dobiegała bardzo głośna muzyka. Postanowiliśmy dokonać kontroli kierującego.

Kierującym okazał się Piotr Stanisław, ur. 22 grudnia 1988 r. w Kutnie, zamieszkały w Brzezinach przy ulicy Nowomiejskiej 95/6. W trakcie kontroli kierującego ujawniono kartę płatniczą Mastercard o nr 1111 2222 3333 4444 wystawioną na Ninę Pawlak.

Z uwagi na to, że od kierującego dochodził silny zapach alkoholu, dokonano kontroli alkomatem. Kontrola stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu wykazała, że Piotr Stanisław znajdował się w stanie nietrzeźwości: I badanie – 0,64 mg/l, II badanie – 0,59 mg/l w wydychanym powietrzu.

Piotrowi Stanisławowi zatrzymano za pokwitowaniem prawo jazdy kat. B nr 42222/12/0117 wydane przez Starostę Brzezińskiego w dniu 9 kwietnia 2021 r.

Piotr Stanisław został zatrzymany celem dalszych czynności.

Na tym czynności zakończono.

Maria Nowacka

(podpis policjanta)

Brzeziny, dnia 6 października 2022 r.

PROTOKÓŁ

Z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym

Przeprowadzający badania: **Maria Nowacka – starszy aspirant Komendy Powiatowej Policji w Brzezinach,**

Działając na podstawie art. 129 ust. 2 pkt 3, 129i ust. 1-4 oraz art. 129ja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988, z późn. zm.).

Przeprowadzono badanie w celu ustalenia zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu:

Imię i nazwisko osoby badanej: **Piotr Stanisław**

Wiek i płeć: 34 lata, mężczyzna;

Wzrost i masa ciała: 175 cm, 75 kg;

Informacja o chorobach: według ustnego oświadczenia zdrowy;

Badanie stanu trzeźwości przeprowadzono analizatorem wydechu: Alkometr SD-200 zgodnie z instrukcją użytkowania tego urządzenia;

Tabela dokonanych pomiarów zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu:

I pomiar – 6.10.2022 r. godz. 11.45 – 0,64 mg/l

II pomiar – 6.10.2022 r., godz. 11.55 – 0,59 mg/l

Czynności dokonano w związku z prowadzeniem samochodu osobowego.

Badany oświadczył, że w ciągu 24 godzin spożywał wódkę w ilości ok. 350 ml dnia 5 października 2022 r. oraz dwa piwa Harnaś. Spożywanie alkoholu zakończył około godziny 4.00.

Badanie trzeźwości przeprowadzono w obecności sierżanta sztabowego Mariusza Koniecznego z KPP w Brzezinach.

Uwagi: Silny zapach alkoholu w wydychanym powietrzu, chybliwy krok, trudności z ustaniem w miejscu, zaczerwienienie na twarzy.

Badany:

- nie żąda ponownego badania wydychanego powietrza;
- nie żąda pobrania krwi;
- nie zgłasza uwag co do prawidłowości zabezpieczenia ustnika.

Podpis osoby badanej

Piotr Stanisław

Podpis prowadzącego czynność

st. asp. Maria Nowacka

Nr rejestru KZ-99/22

PROTOKÓŁ ZATRZYMANIA OSOBY

Piotra Stanisza **godz. 12.15 w dniu 6 października 2022 r.**
(imię i nazwisko osoby zatrzymanej, godzina zatrzymania)

Na podstawie: 247 § 1 k.p.k.

Brzeziny, ulica Nowomiejska 95

(miejsce czynności – adres lub inne określenie miejsca zatrzymania)

St. sierżant Mariusz Konieczny z Komendy Powiatowej Policji w Brzezinach

(stopień, imię i nazwisko – nazwa jednostki Policji)

zatrzymał **Piotra Stanisza**,

s. Andrzeja i Joanny z d. Kowal;

ur. 22 grudnia 1988 r. w Kutnie,

zamieszkałego w Brzezinach przy ulicy Nowomiejskiej 95/6,

zajęcie – bezrobotny.

Tożsamość zatrzymanego ustalono na podstawie dowodu osobistego (*wskazano*)

wydanego przez Burmistrza Miasta Brzeziny PESEL (*podano*)

Przyczyna zatrzymania – zatrzymanie osoby podejrzanej w sprawie o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Oświadczenie osoby zatrzymanej

Pouczony o przysługujących mi uprawnieniach – art. 247 § 4, 245, 246 § 1 i 2, 248 § 1 i 2 k.p.k.

oświadczam:

Nie wnoszę zażalenia, nie chcę, aby kogoś zawiadamiano o moim zatrzymaniu.

Oświadczenie osoby w związku z zatrzymaniem: Rozumiem, dlaczego zostałem zatrzymany.

Faktycznie sobie trochę wczoraj wypilem, nie powinienem był dzisiaj rano jechać samochodem.

Oświadczenie zatrzymanego o stanie zdrowia: Jestem zdrowy.

Zatrzymany nie był badany przez lekarza.

Nie zgłoszono zarzutów do treści protokołu.

Czynność zakończono o godz. 12.35 w dniu 6 października 2022 r.

Protokół osobiście odczytałem

Piotr Stanis
(podpis osoby zatrzymanej)

st. sierżant Mariusz Konieczny
(podpis policjanta)

Kopię niniejszego protokołu otrzymałem
(podpis osoby zatrzymanej: *Piotr Stanis*).

Zatrzymanego Piotra Stanisza zwolniono w dniu 7 października 2022 r. o godz. 14.30 po dokonaniu czynności (poz. książki zatrzymań – 159/22).

asp. Marcin Grabowski
(podpis policjanta)

RSD 450/22

**POSTANOWIENIE
O WSZCZĘCIU DOCHODZENIA**

Maria Nowacka – starszy aspirant Komendy Powiatowej Policji w Brzezinach, na podstawie art. 303 k.p.k. w zw. z art. 325a § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 325e § 1 k.p.k.

w sprawie o to, że Piotr Stanisław :

- w dniu 5 października 2022 r., działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, poprzez użycie w transakcji karty płatniczej Banku PKO BP S.A., należącej do pokrzywdzonej Niny Pawlak, usiłował pokonać zabezpieczenie elektroniczne karty, lecz zamierzonego celu nie osiągnął;
- oraz o to, że w 6 października 2022 r. przy ulicy Nowomiejskiej w Brzezinach prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki Fiat Punto o nr rej EBR 666TT będąc w stanie nietrzeźwości, I badanie – 0,64 mg/l, II badanie – 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K 118/18,

tj. o przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 178a § 1 i 4 k.k.

postanawia:

wszczać dochodzenie

Maria Nowacka
(podpis policjanta)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kozłowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzezinach Marty Jankowskiej,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2018 r.

sprawy **Piotra Stanisza**, syna Andrzeja i Joanny z domu Kowal, urodzonego 22 grudnia 1988 r.
w Kutnie, oskarżonego o to, że:

w dniu 30 stycznia 2018 r. w miejscowości Brzeziny powiat brzeziński prowadził w ruchu lądowym po ulicy Kulczyńskiego pojazd mechaniczny marki Fiat Punto o nr rej. EBR 666TT będąc w stanie nietrzeźwości: I badanie - 1,08 mg/l, II badanie – 1,07 mg/l, III badanie – 1, 02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Oskarżonego Piotra Stanisza uznaje za winnego zarzucanego mu czynu, wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 11 (jedenastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
3. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 stycznia 2018 r.;
4. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5 000 (pięciu tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
5. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwudziestu) złotych tytułem zwrotu wydatków i wymierza mu opłatę w kwocie 180 (stu osiemdziesięciu) złotych.

Na oryginale właściwy podpis
Zgodność z oryginałem stwierdza
Sekretarz sądowy Paulina Łącka
(podpis i właściwa pieczęć)

Wyrok uprawomocnił się z dniem 20 listopada 2018 r.
SSR Joanna Michalak
(podpis i właściwa pieczęć)

Piotr Stanisław orzeczoną karę ograniczenia wolności
odbył w okresie od 28 grudnia 2018 r. do 28 listopada 2019 r.
Sekretarz sądowy Paulina Łącka
(podpis i właściwa pieczęć)

POSTANOWIENIE O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Brzeziny, dnia 7 października 2022 r.

Marcin Grabowski – aspirant Komendy Powiatowej w Brzezinach,
uwzględniając dane zebrane w sprawie,
na podstawie art. 313 § 1 k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przedstawić **Piotrowi Staniszowi**, synowi Andrzeja zarzuty, że:

- I. w dniu 5 października 2022 r., działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, poprzez użycie w transakcjach karty płatniczej Banku PKO BP S.A., należącej do pokrzywdzonej Niny Pawlak, usiłował pokonać zabezpieczenie elektroniczne karty, a następnie dokonać kradzieży pieniędzy mających stanowić płatność odpowiednio w kwocie 30,50 zł, 40,99 zł i 45,55 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na niezwłoczne zastrzeżenie karty przez pokrzywdzoną, czym działał na szkodę Niny Pawlak,
tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;
- II. w dniu 6 października 2022 r. przy ulicy Nowomiejskiej w Brzezinach prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki Fiat Punto o nr rej EBR 666TT będąc w stanie nietrzeźwości, I badanie – 0,64 mg/l, II badanie – 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K 118/18,
tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Marcin Grabowski

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 7 października 2022 r. oraz pouczono o prawie żądania do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami postępowania przygotowawczego, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

Piotr Stanisz
(podpis podejrzanego)

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Brzeziny, dnia 7 października 2022 r., godz. 9.30

Marcin Grabowski – aspirant Komendy Powiatowej w Brzezinach

Protokolant – protokołowano osobiście

działając na podstawie art. 175 § 1 k.p.k., zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyny **z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 178a § 1 i 4 k.k.**

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (*seria i numer oraz organ, który go wydał*).

Podejrzaný podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Piotr Stanisł;**

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Andrzej i Joanna z domu Kowal;

Data i miejsce urodzenia: 22 grudnia 1988 r. w Kutnie;

Miejsce zamieszkania: ul. Nowomiejska 95 m. 6, 95-060 Brzeziny;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: średnie;

Stan cywilny: kawaler;

Liczba dzieci i ich wiek: nie posiada;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nie posiada;

Zawód wyuczony: nie posiada;

Zajęcie: bezrobotny bez prawa do zasiłku;

Dochody: 436 zł miesięcznie z tytułu zasiłku okresowego z pomocy społecznej;

Stan majątkowy: nie posiada majątku;

Karalność: skazany w 2018 r., odbył karę 11 miesięcy ograniczenia wolności;

Stan zdrowia: zdrowy.

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1 i § 1a, art. 133 § 2, art. 138 i 139 k.p.k.

Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

Piotr Stanisł
(podpis podejrzanego)

Podejrzaný nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów.

Piotr Stanisł
(podpis podejrzanego)

Marcin Grabowski
(podpis przesłuchującego)

Podejrzany wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawione mi w dniu dzisiejszym zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanych mi czynów. Żałuję tego, co zrobiłem. Chcę złożyć wyjaśnienia.

Ja bardzo żałuję tego, co zrobiłem. Wiem, że nie wolno prowadzić po pijaku, a ja piłem do 4 rano. Wczoraj wieczorem spożywałem wódkę, ok. 350 ml oraz dwa piwa Harnaś. Tę kartę bankową znaną przy mnie w trakcie zatrzymania, to ja ukradłem wczoraj po południu takiej dziewczynie w sklepie Stokrotka przy ulicy Nowomiejskiej. Miała otwartą torebkę, a w niej etui na karty, więc po prostu wykorzystałem nadarzającą się okazję. To było około godziny 17, wtedy jest największy ruch w sklepie. W tym etui była tylko karta Banku PKO BP i chyba jakieś karty lojalnościowe. Potem chciałem zapłacić tą kartą za alkohol, ale nie działała. Wpisywałem PIN, który był zapisany na etui, ale wszystkie transakcje były odrzucane, we wszystkich sklepach. Byłem chyba w trzech sklepach monopolowych. Ogólnie słabo pamiętam wczorajszy wieczór.

Nie mam nic więcej do powiedzenia.

Przesłuchanie zakończono w dniu 7 października 2022 r. o godz. 10.10.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

Piotr Stanisław
(podpis podejrzanego)

Marcin Grabowski
(podpis przesłuchującego)

**PROTOKÓŁ
PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA**

Brzeziny, dnia 10 października 2022 r., godz. 9.30

Marcin Grabowski – aspirant Komendy Powiatowej w Brzezinach

Protokolant – protokołowano osobiście

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchał niżej wymienioną w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał). Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub za fałszywe oskarżenie (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.).

Agnieszka Choliba
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Agnieszka Choliba**;

Imiona rodziców – Jan, Katarzyna;

Data i miejsce urodzenia – 15 lipca 1987 r., Brzeziny;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.).

Zajęcie – kasjerka;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania – niekarana;

Stosunek do stron – obca.

Zostałam uprzedzona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

Domyślam się, w jakiej sprawie zostałam dzisiaj wezwana. Pewnie w sprawie Piotra Stanisza, ja go znam jeszcze ze szkoły. On chciał zapłacić w sklepie, w którym ja pracuję, za alkohol

jakąś kartą płatniczą, ale transakcja została odrzucona. Wydaje mi się, że on wpisywał PIN. Ja pracuję w sklepie Żabka przy ulicy Łąkowej 5 w Brzezinach. To zdarzenie miało miejsce kilka dni temu, tj. 5 października br. w godzinach wieczornych, około godziny 19.00. Ja nie wiem, skąd Piotr Stanisław miał tę kartę. Chciał nią zapłacić za butelkę wódki Żubrówki 0,7 l i puszkę piwa. Jak już powiedziałam, transakcja została odrzucona, a potem Piotr Stanisław wyszedł ze sklepu.

To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdziła, że protokół zgodny jest z jej zeznaniami. Czynność zakończono w dniu 10 października 2022 r. o godz. 9.50.

Agnieszka Choliba
(podpis świadka)

Marcin Grabowski
(podpis przesłuchującego)

AKT OSKARŻENIA

przeciwko Piotrowi Stanisłowi o przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Oskarżam:

Piotra Stanisza, syna Andrzeja i Joanny z domu Kował, urodzonego 22 grudnia 1988 r. w Kutnie, zamieszkałego przy ul. Nowomiejskiej 95 m. 6, 95-060 Brzeziny, posiadającego obywatelstwo polskie, o wykształceniu średnim, kawalera, nieposiadającego nikogo na utrzymaniu, bez zawodu, bezrobotnego bez prawa do zasiłku, utrzymującego się z zasiłku okresowego w wysokości 436 zł, nieposiadającego majątku, tel. 600 200 200, e-mail: lotek@wp.pl, karanego, środków zapobiegawczych nie stosowano,

o to, że:

- I. w dniu 5 października 2022 r., działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, poprzez użycie w transakcjach karty płatniczej Banku PKO BP S.A., należącej do pokrzywdzonej Niny Pawlak, usiłował pokonać zabezpieczenie elektroniczne karty, a następnie dokonać kradzieży pieniędzy mających stanowić płatność odpowiednio w kwotach 30,50 zł, 40,99 zł i 45,55 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niezwłoczne zastrzeżenie karty przez pokrzywdzoną, czym działał na szkodę Niny Pawlak,
tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.;
- II. w dniu 6 października 2022 r. przy ulicy Nowomiejskiej w Brzezinach prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki Fiat Punto o nr rej. EBR 666TT będąc w stanie nietrzeźwości, I badanie – 0,64 mg/l, II badanie – 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K 118/18,
tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Na podstawie art. 24 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 31 § 1 k.p.k. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy w Brzezinach w postępowaniu zwyczajnym.

I. Lista osób, których wezwania żąda oskarżyciel:

- 1) oskarżony Piotr Stanisław (obrońcy nie ustanowił);
- 2) świadek Nina Pawlak;
- 3) świadek Maria Nowacka;
- 4) świadek Agnieszka Cholibka.

II. Wykaz dowodów do przeprowadzenia na rozprawie:

- 1) notatka urzędowa z dnia 6 października 2022 r.;
- 2) informacja z Krajowego Rejestru Karnego;
- 3) odpis wyroku Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K 118/18;
- 4) protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów;
- 5) protokół zatrzymania rzeczy - karty płatniczej wraz z pokwitowaniem jej odbioru przez Ninę Pawlak;
- 6) protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym;
- 7) protokół zatrzymania rzeczy w postaci dokumentu – prawa jazdy kat. B nr. 42222/12/0121 wydanego przez Starostę Brzezińskiego w dniu 9 kwietnia 2021 r.;
- 8) zaświadczenie z dnia 6 października 2022 r. Banku PKO BP S.A. będącego wystawcą karty płatniczej należącej do Niny Pawlak;
- 9) informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną.

III. Lista ujawnionych pokrzywdzonych:

Nina Pawlak

Marcin Grabowski
(podpis policjanta)

1 Ds. 509.2022

Marian Kowalczyk – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzezinach, po zapoznaniu się w dniu 31 października 2022 r. z aktami sprawy RSD 450/22, na podstawie art. 331 § 1 k.p.k., zatwierdza powyższy akt oskarżenia.

Marian Kowalczyk
(pieczęć i podpis prokuratora)

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

Dnia 14 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny

Sprawa **Piotra Stanisza**

oskarżonego o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Przewodniczący: *sędzia Marek Nowak*

Protokolant: *sekr. sąd. Anna Kozłowska*

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzezinach Anny Mędrej

Wywołano sprawę o godz. 9.00. Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżony Piotr Stanisław – osobiście.

Stawili się świadkowie: Nina Pawlak, Maria Nowacka, Agnieszka Cholibka.

Przewodniczący zezwolił pokrzywdzonej na pozostanie na sali rozpraw.

Świadkowie zostali usunięci z sali rozpraw.

Oskarżony podał dane co do swojej osoby (art. 213 k.p.k.):

Podane przez oskarżonego dane osobowe są zgodne z tymi, które zostały ujęte w akcie oskarżenia.

Prokurator zwięźle przedstawił zarzuty aktu oskarżenia.

Przewodniczący pouczył oskarżonego o prawie do składania wyjaśnień, odmowy wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania, składania wniosków dowodowych i konsekwencjach nieskorzystania z tego uprawnienia oraz o treści przepisów art. 100 § 3 i 4 k.p.k., art. 376 k.p.k., art. 377 k.p.k., art. 419 § 1 k.p.k. i art. 422 k.p.k., po czym zapytał, czy przyznaje się do zarzucanych mu czynów i czy chce składać wyjaśnienia i jakie.

Oskarżony Piotr Stanisław podał:

Odpis aktu oskarżenia otrzymałem. Stawiane mi zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do zarzucanych mi w akcie oskarżenia czynów. Odmawiam składania wyjaśnień.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 389 § 1 k.p.k. odczytać wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym, albowiem odmówił on składania wyjaśnień przed sądem.

Po odczytaniu wyjaśnień oskarżony oświadcza: podtrzymuję odczytane mi wyjaśnienia. Chciałbym tylko dodać, że żałuję, że wsiadłem znowu do samochodu pod wpływem alkoholu. Nie mam nic więcej do dodania.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz pouczył oskarżonego o przysługującym mu prawie zadawania pytań osobom przesłuchiwanym oraz składania wyjaśnień co do każdego

dowodu (art. 386 § 2 k.p.k.). Przewodniczący uprzedził obecnych na sali świadków o odpowiedzialności za złożenie fałszywych zeznań oraz pouczył ich o treści art. 182, 183 i 185 k.p.k. Zapytani o imiona i nazwiska, wiek, zajęcie, karalność za fałszywe zeznanie lub oskarżenie oraz stosunek do stron, podali:

Nina Pawlak – lat 37, nauczycielka, niekarana, obca

Maria Nowacka – lat 32, funkcjonariusz Policji, niekarana, obca.

Agnieszka Choliba – lat 35, kasjerka, niekarana, obca.

Za zgodą stron Sąd postanowił przesłuchać świadków bez odbierania przyrzeczenia.

Staje świadek Nina Pawlak i zeznaje:

Wiem, w jakiej sprawie zostałam wezwana. Chodzi o kradzież mojej karty płatniczej w sklepie Stokrotka w październiku ubiegłego roku. To było już dawno, ja już dokładnie nie pamiętam przebiegu zdarzenia.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 391 § 1 k.p.k. odczytać zeznania świadka z postępowania przygotowawczego, albowiem oświadczam, że nie pamiętam innych okoliczności zdarzenia poza tymi, które przedstawił.

Po odczytaniu zeznań świadek zeznaje: Podtrzymuję odczytane zeznania. Dokładnie było tak, jak mi odczytano.

Prokurator i oskarżony nie mają pytań.

Staje świadek Maria Nowacka i zeznaje:

Podejrzewam, w jakiej sprawie zostałam wezwana. Przypominam sobie osobę oskarżonego. Pamiętam, że zatrzymaliśmy go do kontroli drogowej w związku z podejrzeniem jazdy w stanie nietrzeźwości. Było to w okolicach ulicy Nowomiejskiej. Nic więcej nie pamiętam.

Przewodniczący okazuje świadkowi notatkę z dnia 6 października 2022 r.

Świadek dalej zeznaje:

Teraz sobie przypominam lepiej tę interwencję. To ja sporządziłam tę notatkę. Dnia 6 października 2022 r. do KPP w Brzezinach zgłosiła się pokrzywdzona Nina Pawlak, która zgłosiła, że dzień wcześniej, najprawdopodobniej w sklepie Stokrotka przy ulicy Nowomiejskiej, została jej ukradziona karta. Ze złożonego przez pokrzywdzoną do akt zaświadczenia banku wynikało, że wieczorem 5 października 2022 r. dokonano tą kartą trzech nieudanych prób płatności na drobne kwoty, w trzech sklepach w okolicy ulicy Nowomiejskiej. Po przyjęciu zgłoszenia udałam się wraz ze starszym sierżantem Mariuszem Koniecznym do tych sklepów celem rozpytania. W jednym z nich udało się ustalić dane świadka jednej z prób płatności. Kasjerka wskazała nam dane oskarżonego i jego miejsce zamieszkania na tej samej ulicy. Próbowaliśmy rozpytywać sąsiadów, ale to nic nie dało. Gdy mieliśmy już wyjeżdżać, to wtedy na posesję podjechał „wężykiem” pojazd prowadzony przez oskarżonego. Kontrola stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu wykazała, że Piotr Stanisław znajdował się w stanie nietrzeźwości, a w znalezionym przy nim portfelu ujawniono kartę płatniczą należącą do Niny Pawlak. Nic więcej nie pamiętam.

Prokurator i oskarżony nie mają pytań.

Staje świadek Agnieszka Choliba i zeznaje:

Wiem, w jakiej sprawie zostałam wezwana. W sprawie tego, że oskarżony próbował zapłacić u mnie w sklepie ukradzioną kartą. Ja już szczegółów nie pamiętam.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 391 § 1 k.p.k. odczytać zeznania świadka z postępowania przygotowawczego, albowiem oświadczam, że nie pamiętam innych okoliczności zdarzenia poza tymi, które przedstawił. Po odczytaniu zeznań świadek zeznaje: Podtrzymuję odczytane zeznania. Dokładnie było tak, jak mi odczytano.

Prokurator i oskarżony nie mają pytań.

Na pytanie Przewodniczącego strony oświadczyły, że nie wnoszą o uzupełnienie postępowania dowodowego.

Przewodniczący ogłosił, że przewód sądowy jest zamknięty, po czym udzielił głosu stronom.

Przewodniczący poinformował, że na podstawie art. 405 § 2 i 4 k.p.k. ujawniono bez odczytywania protokoły i dokumenty podlegające odczytaniu na rozprawie, które nie zostały odczytane.

Oskarżyciel publiczny wnosi o uznanie oskarżonego za winnego zarzucanych mu przestępstw i wymierzenie mu:

- za czyn zarzucany w punkcie I – kary 1 roku pozbawienia wolności,
- za czyn zarzucany w punkcie II – kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, jak również zasądzenia świadczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 15 000 zł,

Nadto wnosi o orzeczenie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności.

Oskarżony Piotr Stanisław wnosi o uniewinnienie jeśli można za pierwszy czyn, bo nie zabrał żadnych pieniędzy bądź o wymierzenie łagodnej kary, zaś za drugi czyn wnosi o niezabieranie prawa jazdy na całe życie i danie mu jeszcze raz szansy poprzez karę w zawieszeniu.

Sąd udał się na naradę.

Po naradzie i sporządzeniu wyroku Przewodniczący ogłosił go publicznie, podał najważniejsze powody wyroku oraz wskazał stronom sposób i termin odwołania.

Podczas ogłoszenia wyroku byli obecni prokurator oraz oskarżony.

Rozprawę zamknięto o godz. 11.45.

Marek Nowak
(podpis Przewodniczącego)

Anna Kozłowska
(podpis Protokolanta)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Brzeziny, dnia 14 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Nowak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kozłowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzezinach Anny Mędrej,
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lutego 2023 r. sprawy:

Piotra Stanisza, syna Andrzeja i Joanny z domu Kowal, urodzonego 22 grudnia 1988 r.
w Kutnie,

oskarżonego o to, że :

- I. w dniu 5 października 2022 r., działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, poprzez użycie w transakcjach karty płatniczej Banku PKO BP S.A., należącej do pokrzywdzonej Niny Pawlak, usiłował pokonać zabezpieczenie elektroniczne karty, a następnie dokonać kradzieży pieniędzy mających stanowić płatność odpowiednio w kwotach 30,50 zł, 40,99 zł i 45,55 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na niezwłoczne zastrzeżenie karty przez pokrzywdzoną, czym działał na szkodę Niny Pawlak,
tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;
- II. w dniu 6 października 2022 r. przy ulicy Nowomiejskiej w Brzezinach prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki Fiat Punto o nr rej. EBR 666TT będąc w stanie nietrzeźwości, I badanie – 0,64 mg/l, II badanie – 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K 118/18 ,
tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

1. Oskarżonego Piotra Stanisza uznaje za winnego zarzuconego mu w punkcie I czynu, wypełniającego dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. Oskarżonego Piotra Stanisza uznaje za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie II, wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
3. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone wobec oskarżonego Piotra Stanisza w punktach 1 i 2 kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
4. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;
5. Na podstawie art. 43a § 3 k.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10 000 (dziesięciu tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
6. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem kosztów sądowych.

Sędzia Marek Nowak
(podpis Przewodniczącego)

Adwokat Sylwia Lenart
Kancelaria Adwokacka w Brzezinach
ul. Mickiewicza 20,
s.lenart@kancelaria.pl, tel. 601 300 300

Brzeziny, dnia 17 lutego 2023 r.

Sygn. akt II K 590/22

*Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Brzezinach
wpłynęło dnia 17 lutego 2023 r.
st. sekr. Anna Mróz
(podpis)*

Do Sądu Rejonowego w Brzezinach

Wydział II Karny

ul. Waryńskiego 34
95-060 Brzeziny

Przedkładając w załączeniu upoważnienie do obrony udzielone mi przez pana Piotra Stanisza oskarżonego w sprawie o sygn. akt II K 590/22, na podstawie art. 422 § 1 k.p.k., jako obrońca oskarżonego, wnoszę o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku z dnia 14 lutego 2023 r. w całości i doręczenie mi go wraz z odpisem wyroku na adres kancelarii.

Adwokat
Sylwia Lenart
(podpis)

UPOWAŻNIENIE DO OBRONY

Niniejszym ustanawiam adwokat Sylwię Lenart

Kancelaria Adwokacka: ul. Mickiewicza 20 w Brzezinach

moim obrońcą w sprawie o sygn. akt II K 590/22 Sądu Rejonowego w Brzezinach, w której jestem oskarżony o przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 178a § 1 i 4 k.k. – upoważnienie do obrony obejmuje reprezentację przed sądami wszystkich instancji.

Brzeziny, dnia 16 lutego 2023 r.

Piotr Stanisz
(podpis oskarżonego)

UZASADNIENIE

Formularz UK 1

Sygnatura akt

II K 590/22

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

1. USTALENIE FAKTÓW

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	Piotr Stanisław	I. w dniu 5 października 2022 r., działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, poprzez użycie w transakcjach karty płatniczej Banku PKO BP, należącej do pokrzywdzonej Niny Pawlak, usiłował pokonać zabezpieczenie elektroniczne karty, a następnie dokonać kradzieży pieniędzy mających stanowić płatność odpowiednio w kwocie 30,50 zł, 40,99 zł i 45,55 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na niezwłoczne zastrzeżenie karty przez pokrzywdzoną, czym działał na szkodę Niny Pawlak, tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; II. w dniu 6 października 2022 r. przy ulicy Nowomiejskiej w Brzezinach prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki Fiat Punto o nr rej EBR 666TT będąc w stanie nietrzeźwości, I badanie – 0,64 mg/l, II badanie – 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K 118/18, tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione		Dowód	Numer karty
1. W dniu 5 października 2022 r. około godziny 17.30, w sklepie Stokrotka przy ulicy Nowomiejskiej w Brzezinach, Piotr Stanisław dokonał zaboru karty płatniczej Mastercard, wystawionej przez Bank PKO		Wyjaśnienia Piotra Stanisława	k. 14, 19

BP S.A., o nr 1111 2222 3333 4444, należącej do Niny Pawlak, w ten sposób, że korzystając z nieuwagi pokrzywdzonej wyjął z jej niezapiętej torebki etui na karty. W etui oprócz powyższej karty płatniczej znajdowały się jedynie karty lojalnościowe.	Zeznania Niny Pawlak	k. 4-5, 20
2. Nina Pawlak w momencie dokonywania płatności w sklepie Stokrotka zauważyła brak etui z kartą płatniczą o nr 1111 2222 3333 4444, w związku z czym od razu czasowo zablokowała kartę w aplikacji internetowej.	Zeznania Niny Pawlak Zaświadczenie z banku	k. 4-5, 20 * patrz informacja dla zdającego
3. W dniu 5 października 2022 r. w godzinach wieczornych Piotr Stanisław dokonał kartą płatniczą o nr 1111 2222 3333 4444 trzech nieudanych prób płatności, odpowiednio: o godz. 18.25 w sklepie Kapslesek przy ul. Nowomiejskiej 16 w Brzezinach na kwotę 30,50 zł; o godz. 18.38 w sklepie Planeta przy ulicy Nowomiejskiej 55 na kwotę 40,99 zł i o godz. 18.55 w sklepie Żabka przy ulicy Łąkowej 5 na kwotę 45,55 zł. Transakcje te zostały odrzucone z uwagi na zablokowanie karty. Oskarżony w trakcie transakcji wpisywał PIN, który był zapisany na skradzionym etui.	Wyjaśnienia Piotra Stanisława Zeznania Agnieszki Choliby Zeznania Niny Pawlak Zaświadczenie z banku	k. 14, 19 k. 15-16, 21 k. 4-5,26 * patrz informacja dla zdającego
4. W nocy z dnia 5 października na 6 października 2022 r. do godziny 4 rano Piotr Stanisław spożywał alkohol, w ilości ok. 350 ml wódki oraz dwóch piw Harnaś.	Wyjaśnienia Piotra Stanisława	k. 14,19
5. W dniu 6 października 2022 r., w ramach czynności przeprowadzanych w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa na szkodę Niny Pawlak, funkcjonariusze Policji starszy aspirant Maria Nowacka i starszy sierżant Mariusz Konieczny udali się na posesję znajdującą się przy ulicy Nowomiejskiej 95 w Brzezinach. Około godziny 11.40, wychodząc ze wskazanej posesji zaobserwowali szybko poruszający się po ulicy Nowomiejskiej samochód marki Fiat Punto o nr rej. EBR 666TT. Pojazd ten początkowo bardzo szybko wyjechał z ulicy Łąkowej w ulicę Nowomiejską, a następnie poruszał się po ulicy Nowomiejskiej tzw. „wężykiem”. Pojazd zatrzymał się gwałtownie przed posesją przy ulicy Nowomiejskiej 95. Z pojazdu dobiegała bardzo głośna muzyka. Funkcjonariusze dokonali kontroli kierującego, którym okazał się Piotr Stanisław.	Zeznania Marii Nowackiej Notatka urzędowa z dnia 6 października 2022 r.	k. 20 k. 6-7

6. W trakcie kontroli pojazdu i kierującego Piotra Stanisza ujawniono kartę płatniczą Mastercard o nr 1111 2222 3333 4444 wystawioną na Ninę Pawlak.	Zeznania Marii Nowackiej Notatka urzędowa z dnia 6 października 2022 r. Protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów. Protokół zatrzymania rzeczy-karty płatniczej nr 1111 2222 3333 4444.	k.20 k. 6-7 *patrz informacja dla zdającego *patrz informacja dla zdającego
7. Kontrola stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu wykazała, że Piotr Stanisza znajdował się w stanie nietrzeźwości: I badanie – 0,64 mg/l, II badanie – 0,59 mg/l w wydychanym powietrzu.	Protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym Zeznania Marii Nowackiej Notatka urzędowa z dnia 6 października 2022 r.	k.8 k. 20 k. 6-7
8. Piotr Stanisza jest obywatelem polskim, jest kawalerem i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Piotr Stanisza jest bezrobotnym bez prawa do zasiłku, utrzymuje się z zasiłku okresowego w wysokości 436 zł i nie posiada majątku.	Informacje zawarte w protokole przesłuchania podejrzanego Informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną	k.13 *patrz informacja dla zdającego
9. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K 118/18, Piotr Stanisza został skazany na karę 11 miesięcy ograniczenia wolności, którą odbył w okresie od 28 grudnia 2018 r. do 28 listopada 2019 r. Orzeczoną powyższym wyrokiem zakaz 3 lat prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych został wykonany w dniu 30 stycznia 2021 r.	Odpis prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K 118/18, Informacja z KRK	k. 11 *patrz informacja dla zdającego

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione		Dowód Numer karty

2. OCENA DOWODÓW		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
<i>Lp. faktu z pkt 1.1</i>	<i>Dowód</i>	<i>Zwięźle o powodach uznania dowodu</i>
	Wyjaśnienia Piotra Stanisza	Wyjaśnienia oskarżonego Piotra Stanisza w zakresie, w jakim przyznaje się do zarzucanych mu czynów, są logiczne, jasne i spójne. Wyjaśnienia oskarżonego korespondują z pozostałym materiałem osobowym i pozaosobowym zebrany w sprawie, w szczególności z zeznaniami Niny Pawlak, Agnieszki Choliby i Marii Nowackiej.
	Zeznania Niny Pawlak	Zeznania te były logiczne i konsekwentne. Świadek Nina Pawlak w sposób spójny opisała okoliczności zaboru należącej do niej karty płatniczej Mastercard o nr 1111 2222 3333 4444. Zeznania świadka cechuje brak tendencji do uzupełnienia luk w pamięci przypuszczeniami, co dodatkowo świadczy o ich wiarygodności. Depozycje świadka Niny Pawlak korelują przy tym z twierdzeniami samego oskarżonego Piotra Stanisza.
	Zeznania Marii Nowackiej	Zeznania te są spójne, konsekwentne i korespondują z zebrany w sprawie materiałem osobowym i pozaosobowym, w szczególności w postaci protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym i zatrzymania rzeczy, a także wyjaśnieniami samego oskarżonego Piotra Stanisza. Świadek ten jest ponadto osobą obcą dla oskarżonego, niemającą zatem ani procesowego, ani faktycznego interesu w zeznawaniu na jego niekorzyść.
	Zeznania Agnieszki Choliby	Zeznania te są logiczne, spójne, konsekwentne i korespondują z wyjaśnieniami samego oskarżonego Piotra Stanisza.
	Notatka urzędowa z dnia 6 października 2022 r.; Protokół zatrzymania Piotra Stanisza; Protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów; Protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym;	Dokumenty te zostały sporządzone i uzyskane zgodnie z wymogami procedury karnej i przez uprawnione organy. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności.

	Protokół zatrzymania rzeczy; Informacja z Krajowego Rejestru Karnego; Informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną; Zaświadczenie Banku PKO BP S.A. dotyczące karty płatniczej Mastercard o nr 1111 2222 3333 4444 należącej do Niny Pawlak.	
--	---	--

2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony
☐ 3.1 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania	1. art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. 2. art. 178a § 1 i 4 k.k.	Piotr Stanisław

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Ad. 1 W dniu 5 października 2022 r., działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, poprzez użycie w transakcjach karty płatniczej Banku PKO BP S.A., należącej do pokrzywdzonej Niny Pawlak, Piotr Stanisław usiłował pokonać zabezpieczenie elektroniczne karty wpisując PIN, w celu dokonania kradzieży pieniędzy mających stanowić płatność odpowiednio w kwocie 30,50 zł, 40,99 zł i 45,55 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż transakcje zostały odrzucone z powodu zablokowania karty przez właścicielkę rachunku bankowego, czym działał na szkodę Niny Pawlak. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą przełamanie zabezpieczenia karty płatniczej poprzez transakcję zbliżeniową wypełnia znamiona przestępstwa opisanego w art. 279 § 1 k.k. (vide: wyrok SN z dn. 22 marca 2017 r., III KK 349/16, Legalis i postanowienie SN z dn. 18 maja 2021 r., III KK 102/21, Legalis). Tym bardziej próba przełamania dodatkowego zabezpieczenia w postaci PIN wypełnia te znamiona. Piotr Stanisław swym zachowaniem, w zamiarze popełnienia czynu zabronionego w postaci kradzieży z włamaniem, bezpośrednio zmierzał do jego dokonania, które jednak nie nastąpiło z uwagi na odrzucenie transakcji zbliżeniowych, albowiem właścicielka dokonała zastrzeżenia karty. Z tych względów Sąd uznał, że oskarżony Piotr Stanisław dopuścił się przestępstwa kradzieży z włamaniem w formie stadialnej usiłowania. Dokonana przez oskarżonego

kradzież karty płatniczej stanowi w ocenie Sądu współukaraną czynność uprzednią, toteż przyjęta w akcie oskarżenia kwalifikacja prawna czynu jest prawidłowa. Ad. 2. W dniu 6 października 2022 r. przy ulicy Nowomiejskiej w Brzezinach Piotr Stanisławski prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki Fiat Punto o nr rej. EBR 666TT będąc w stanie nietrzeźwości, I badanie – 0,64 mg/l, II badanie – 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Piotr Stanisławski był już uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K 118/18 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości na karę 11 miesięcy ograniczenia wolności, którą odbył w okresie od 28 grudnia 2018 r. do 28 listopada 2019 r. Z tych względów Sąd uznał, że oskarżony Piotr Stanisławski swym zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k.			
☐ 3.2	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
☐ 3.3	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
☐ 3.4	Umorzenie postępowania		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach umorzenia postępowania			
☐ 3.5	Uniewinnienie		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Piotr Stanisławski	1.	1.	Czyn z art. 279 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 1 roku do lat 10. W przypadku usiłowania Sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa. Sąd uznał,

			że wymierzona oskarżonemu kara 1 roku pozbawienia wolności, a zatem kara w granicy dolnego zagrożenia ustawowego przewidzianego za powyższe przestępstwo odzwierciedla stopień szkodliwości społecznej czynu oskarżonego oraz stopień jego winy.
	2.	2.	Uznając oskarżonego Piotra Stanisza za winnego popełnienia tego czynu Sąd na podstawie art. 178a § 4 k.k. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu orzeczona kara jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia oskarżonego. Spełni więc cele wychowawcze i zapobiegawcze, a także w zakresie oddziaływania społecznego.
	3.	1 – 2.	O karze łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wobec oskarżonego Piotra Stanisza orzeczono na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. Określając wysokość kary łącznej Sąd miał na uwadze dyrektywy z art. 85a k.k. Sąd uwzględnił zatem na korzyść oskarżonego bliski odstęp czasu pomiędzy popełnionymi czynami oraz wychowawcze i zapobiegawcze cele kary. W ocenie Sądu, także względ na społeczne oddziaływanie kary nie stoi na przeszkodzie takiemu ukształtowaniu kary łącznej. Okoliczności te przemawiały więc za wymierzeniem kary łącznej w wymiarze jw., tj. na zasadzie asperacji.

5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----------	--------------------------------	--	-------------------------

Piotr Stanisz	4.	2.	Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Środek karny ma charakter obligatoryjny.
Piotr Stanisz	5.	2.	Na podstawie art. 43a § 3 k.k. zasądzone od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10 000 (dziesięciu tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego. Środek karny ma charakter obligatoryjny.
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6.	Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego 420 złotych tytułem kosztów sądowych, w tym 400 złotych opłaty.		
8. PODPIS			
Sędzia Marek Nowak			

Informacja dla zdającego:

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony obrońcy oskarżonego Piotra Stanisława adwokat Sylwii Lenart na adres jej kancelarii w dniu 20 kwietnia 2023 r.

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

DRUGI DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 26 KWIETNIA 2023 r.

CZĘŚĆ DRUGA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa cywilnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa cywilnego zawarte jest na 26 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy cywilnej - proszę przygotować, jako adwokat Igor Prawy - nowo ustanowiony pełnomocnik wnioskodawczyni, apelację od wydanego w sprawie postanowienia wstępnego, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony.
- II. Należy założyć, że:
 - 1) wnioskodawczyni nie korzystała ze zwolnienia od kosztów sądowych;
 - 2) pisma przedsądowe zostały prawidłowo doręczone adresatom;
 - 3) w aktach sprawy znajdują się dowody uiszczenia opłaty sądowej od wniosku oraz opłaty skarbowej od złożonego już pełnomocnictwa i opłaty sądowej od wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia;
 - 4) wszystkie dokumenty, pisma sądowe stron oraz orzeczenia, zarządzenia i protokoły zostały prawidłowo podpisane przez uprawnione osoby, w szczególności przyjąć należy, że sformułowanie „podpis” bądź zamieszczenie imienia i nazwiska pod dokumentem oznacza, że opatrzone je podpisem (podpisami) własnoręcznym;
 - 5) wskazane numery identyfikacyjne oraz dane adresowe są prawidłowe;
 - 6) wskazane w pismach procesowych załączniki zostały prawidłowo złożone i znajdują się w aktach sprawy;
 - 7) przewodniczący na podstawie art. 205⁴ § 3 k.p.c. wydał zarządzenie o niekierowaniu sprawy na posiedzenie przygotowawcze, nadając jej inny właściwy bieg poprzez skierowanie jej do rozpoznania na rozprawie.
- III. Ponadto należy przyjąć, że w aktach sprawy znajdują się:
 - 1) wszystkie wymagane zarządzenia oraz dowody doręczenia, a także dowody nadania pism stron;
 - 2) odpis postanowienia z dnia 10 października 1985 r. wydanego w sprawie I Ns 789/85 Sądu Rejonowego w Zgierzu o stwierdzeniu nabycia spadku po Pawle Czyżu w częściach po 1/3 przez: Olgę Czyż (żonę Pawła Czyża), Annę Lis i Jana Czyża ze stwierdzeniem prawomocności;
 - 3) decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego w Zgierzu z dnia 15 grudnia 1985 r. dotycząca wymiaru podatku od spadków i darowizn należnego od Anny Lis z tytułu dziedziczenia po zmarłym Pawle Czyżu;
 - 4) decyzje Urzędu Miasta w Zgierzu w sprawie ustalenia podatku od przedmiotowej nieruchomości za lata 1986-2022 dotyczące zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnika, jako współwłaścicieli tej nieruchomości oraz dowody uiszczania corocznie przez wnioskodawczynię 1/6 części kwoty podatku od przedmiotowej nieruchomości za lata 1986-2022;
 - 5) wydruk z księgi wieczystej KW nr LD1 G/00000677/5 prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Zgierzu V Wydział Ksiąg Wieczystych, z którego wynika, że właścicielami nieruchomości zabudowanej położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35 są Anna Lis w 1/6 części i Jan Czyż w 5/6 częściach.

- IV. Sporządzając apelację lub opinię należy podpisać ją imieniem i nazwiskiem osoby, która - zgodnie z treścią zadania - powinna złożyć podpis pod tym pismem.
- V. W razie przygotowania apelacji, należy przyjąć, że sądem drugiej instancji jest Sąd Okręgowy w Łodzi Wydział III Cywilny Odwoławczy, 90-921 Łódź, Plac Dąbrowskiego 5.
- VI. W przypadku uznania, że zasadne jest przygotowanie apelacji, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnej opłaty sądowej ani wykazywania faktu jej uiszczenia.
- VII. Data pracy zawierającej rozwiązanie zadania powinna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Zgierzu
wpłynęło dnia 2 stycznia 2023 r.
st. sekr. Anna Mała
(podpis)

Łódź, dnia 31 grudnia 2022 r.

**Sąd Rejonowy
w Zgierzu
Wydział I Cywilny
ul. Sokołowska 6
95-100 Zgierz**

Wnioskodawczyni: Anna Lis (z domu Czyż)
PESEL: 52101505646
ul. Długa 5 m 12
93-200 Łódź

Uczestnik postępowania: Jan Czyż
PESEL: 54012205614
ul. Miła 35
95-100 Zgierz

Wartość przedmiotu działu: 360 000 zł
Wartość udziału spadkowego: 60 000 zł
Opłata sądowa od wniosku - uiszczona

**WNIOSEK
o dział spadku ze zniesieniem współwłasności**

Wnoszę o:

- 1) ustalenie, że w skład spadku po Pawle Czyżu wchodzi udział wynoszący 1/6 część prawa własności nieruchomości zabudowanej domem mieszkalnym, położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35, dla której Sąd Rejonowy w Zgierzu V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze LD1 G/00000677/5;
- 2) dokonanie działu spadku po Pawle Czyżu ze zniesieniem współwłasności nieruchomości opisanej w pkt. 1 w ten sposób, że prawo własności nieruchomości zabudowanej domem mieszkalnym położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35, dla której Sąd Rejonowy w Zgierzu V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze LD1 G/00000677/5 przyznać w całości Janowi Czyżowi;
- 3) zasądzenie od uczestnika postępowania Jana Czyża na rzecz wnioskodawczyni Anny Lis kwoty 60 000 zł tytułem spłaty;
- 4) zasądzenie od uczestnika postępowania Jana Czyża na rzecz wnioskodawczyni Anny Lis kwoty 9 000 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości ponad swój udział za okres od 1 lipca 2015 r. do 31 grudnia 2022 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia doręczenia niniejszego wniosku uczestnikowi postępowania - do dnia zapłaty;

5) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów:

a) z zeznań świadków:

- Piotra Lisa, zam. 92-670 Łódź, ul. Owalna 7 m. 5,
- Adama Nowego, zam. 95-100 Zgierz, ul. Miła 37

w celu wykazania faktów częstego przebywania przez Annę Lis w przedmiotowej nieruchomości, także po 10 maja 1980 r. aż do lata 2015 r., wykonywania przez wnioskodawczynię prawa własności w stosunku do przedmiotowej nieruchomości, samoistnego posiadania tej nieruchomości, partycypowania w kosztach utrzymania nieruchomości oraz bezumownego korzystania z nieruchomości położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35 przez uczestnika postępowania Jana Czyża ponad swój udział po dniu 1 lipca 2015 r.;

b) z opinii biegłego sądowego do spraw wyceny nieruchomości oraz czynszów celem dokonania wyceny 1/6 udziału w prawie własności nieruchomości gruntowej i własności budynku posadowionego na nieruchomości w Zgierzu przy ul. Miłej 35 oraz wartości 1/6 czynszu za okres od 1 lipca 2015 r. do 31 grudnia 2022 r.;

c) z następujących dokumentów:

- postanowienia z dnia 10 października 1985 r. wydanego w sprawie I Ns 789/85 Sądu Rejonowego w Zgierzu dla wykazania faktu dziedziczenia spadku po zmarłym Pawle Czyżu w częściach po 1/3 przez każdą ze stron niniejszego postępowania oraz przez Olgę Czyż (żonę Pawła Czyża);
- pisma wnioskodawczyni z dnia 10 sierpnia 2016 r. skierowanego do uczestnika postępowania o umożliwienie jej korzystania z nieruchomości położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35;

6) zaniechanie wyznaczania posiedzenia przygotowawczego, gdyż nie przyczyni się to do przyspieszenia rozpoznania sprawy oraz ze względu na brak zainteresowania uczestnika postępowania zawarciem ugody na obecnym etapie postępowania (art. 205⁴ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Uzasadnienie

Prawo własności nieruchomości położonej w Zgierzu przy ulicy Miłej 35 oraz własność posadowionego na tej nieruchomości budynku stanowiącego dom jednorodzinny należały do majątku wspólnego małżonków Pawła i Olgi Czyż.

Paweł Czyż zmarł 10 maja 1980 r. i postanowieniem z dnia 10 października 1985 r. Sąd Rejonowy w Zgierzu w sprawie I Ns 789/85 ustalił, że spadek po zmarłym Pawle Czyżu dziedziczą w częściach po 1/3 każda ze stron niniejszego postępowania oraz Olga Czyż - żona Pawła Czyża.

Dowód: odpis postanowienia z dnia 10 października 1985 r. wydanego w sprawie I Ns 789/85 Sądu Rejonowego w Zgierzu ze stwierdzeniem prawomocności.

W skład spadku po zmarłym Pawle Czyżu wchodzi jedynie udział w 1/2 prawa własności nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35.

Wnioskodawczyni nabyła swój udział w drodze dziedziczenia po ojcu stron postępowania Pawle Czyżu. Natomiast uczestnik postępowania nabył swój udział w 1/6 części prawa własności tej nieruchomości w drodze dziedziczenia po ojcu stron Pawle Czyżu oraz w drodze darowizny 4/6 części udziału od matki stron Olgi Czyż.

Obecnie prawo własności nieruchomości zabudowanej położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35 w 1/6 części należy do wnioskodawczyni Anny Lis i w 5/6 częściach do uczestnika postępowania – Jana Czyża.

Dowód: wydruk z księgi wieczystej o numerze LD1 G/00000677/5 - Sądu Rejonowego w Zgierzu V Wydział Ksiąg Wieczystych.

Wniosek o dział spadku ze zniesieniem współwłasności wskazany w niniejszym wniosku uzasadniony jest tym, że całość przedmiotu niniejszego postępowania, tj. nieruchomość zabudowana budynkiem mieszkalnym położona w Zgierzu przy ul. Miłej 35 znajduje się w posiadaniu uczestnika postępowania Jana Czyża, który praktycznie od urodzenia mieszka na tej nieruchomości, obecnie wraz ze swą żoną Niną i córką. Natomiast wnioskodawczyni Anna Lis wyprowadziła się z tego domu 5 kwietnia 1980 r. po zawarciu związku małżeńskiego i od tego czasu na stałe zamieszkuje w Łodzi pod adresem wskazanym we wniosku.

Anna Lis jednak często przebywała na przedmiotowej nieruchomości także po 10 maja 1980 r. aż do lata 2015 r., wykonywała swe prawo własności w stosunku do przedmiotowej nieruchomości, partycypowała w kosztach utrzymania nieruchomości.

Jednak od siedmiu lat wnioskodawczyni nie ma możliwości korzystania z przysługującego jej prawa własności przedmiotowej nieruchomości, a zwłaszcza z budynku mieszkalnego, bowiem uczestnik postępowania od tego czasu nie wpuszcza wnioskodawczyni na teren posesji, mimo że wnioskodawczyni wielokrotnie go o to prosiła, zarówno ustnie, jak również pisemnie.

Dowód: zeznania świadków wskazanych we wniosku, zeznania stron, pismo wnioskodawczyni z dnia 10 sierpnia 2016 r. skierowane do uczestnika postępowania.

Wartość przedmiotowej nieruchomości wynosi 360 000 zł.

Dowód: opinia biegłego ds. wyceny nieruchomości oraz zeznania stron.

Wnioskodawczyni nie posiada środków finansowych, aby dokonać spłaty uczestnika postępowania w całości i w rozsądnym terminie. Wnioskodawczyni jest wdową, utrzymuje się z emerytury w wysokości 2 100 zł, prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe, ponosi koszty utrzymania spółdzielczego mieszkania, w którym zamieszkuje, a koszty te ostatnio bardzo wzrosły.

Ponadto uczestnikowi postępowania przysługuje znacznie większy udział w prawie własności przedmiotowej nieruchomości niż wnioskodawczyni. Dlatego też wnioskodawczyni wnosi o dokonanie działu spadku po Pawle Czyżu ze zniesieniem współwłasności w taki sposób,

żeby prawo własności nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35, dla której Sąd Rejonowy w Zgierzu V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze LD1 G/00000677/5 przyznać w całości Janowi Czyżowi i o zasądzenie od uczestnika postępowania Jana Czyża na rzecz wnioskodawczynie Anny Lis kwoty 60 000 zł tytułem spłaty.

Ponadto uczestnik postępowania korzysta z przedmiotowej nieruchomości ponad swój udział. Wartość jednomiesięcznego czynszu najmu przedmiotowej nieruchomości wynosi 600 zł, czyli 1/6 wynosi 100 zł, natomiast za okres od 1 lipca 2015 r. do 31 grudnia 2022 r., czyli za 90 miesięcy, należność z tego tytułu wynosi 9 000 zł (100 zł x 90 m-cy). Dlatego wnioskodawczynie dochodzi zapłaty 9 000 zł za okres od 1 lipca 2015 r. do 31 grudnia 2022 r. z tytułu wynagrodzenia należnego wnioskodawczynie od uczestnika postępowania wobec korzystania z przedmiotowej nieruchomości ponad jego udział bez tytułu prawnego. Za podstawę ustalenia wysokości należnego właścicielowi wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rzeczy przyjmowana jest stawka rynkowa, stosowana za korzystanie z danego rodzaju rzeczy za czas posiadania rzeczy bez tytułu prawnego. W odniesieniu do rzeczy będących przedmiotem najmu lub dzierżawy, wynagrodzenie powinno obejmować to, co właściciel mógłby uzyskać, gdyby oddał rzecz w najem lub dzierżawę (wyrok SN z dn. 6 czerwca 2014 r., III CSK 235/13).

Dowód: zeznania świadków wskazanych we wniosku, zeznania wnioskodawczynie, pismo wnioskodawczynie z dnia 10 sierpnia 2016 r., opinia biegłego ds. wyceny czynszu.

Wnioskodawczynie wielokrotnie zwracała się do uczestnika postępowania o uzgodnienie sposobu działu spadku celem przedstawienia go Sądowi oraz o uzgodnienie wysokości spłat należnych wnioskodawczynie, a także odszkodowania za bezumowne korzystanie przez uczestnika postępowania z przedmiotowej nieruchomości ponad jego udział bez tytułu prawnego. Niestety mimo próśb wnioskodawczynie i przedstawionych przez nią propozycji finansowych rozliczeń, uczestnik postępowania nie wyraził zgody na przedstawione propozycje.

Wezwania uczestnika postępowania przez wnioskodawczynię do wypracowania zasad podziału i rozliczeń między stronami w pełni wyczerpuje przesłanki próby „innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu” w rozumieniu art. 187 § 1 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Dowód: zeznania świadka Piotra Lisa i wnioskodawczynie.

Właściwość tutejszego Sądu uzasadnia miejsce ostatniego zamieszkania spadkodawcy Jana Czyża oraz miejsce położenia przedmiotowej nieruchomości.

Ze względu na powyższe wnoszę jak wyżej.

Wnioskodawczynie
Anna Lis
(podpis)

Załączniki:

- odpis wniosku wraz z załącznikami;
- dowód opłaty sądowej;
- odpis prawomocnego postanowienia SR w Zgierzu z dnia 10 października 1985 r., sygn. akt I Ns 789/85;
- odpis wezwania uczestnika postępowania przez wnioskodawczynię pismem z dnia 10 sierpnia 2016 r. o umożliwienie korzystania z nieruchomości z propozycją rozliczenia stron;
- wydruk z księgi wieczystej nr LD 1 G/00000677/5.

/odpis/

Łódź, dnia 10 sierpnia 2016 r.

Jan Czyż
ul. Miła 35
95-100 Zgierz

Prośba o umożliwienie korzystania z nieruchomości oraz propozycja rozliczenia

Bardzo proszę o umożliwienie mi korzystania z działki i naszego domu rodzinnego w Zgierzu przy ul Miłej 35. Działka i dom ten stanowiły własność naszych rodziców. Po śmierci naszego Taty do mnie należy 1/6 tej działki i domu, do Ciebie należała też 1/6 część a do naszej Mamy 4/6 tej nieruchomości. Mama podarowała Ci swój udział i dlatego do Ciebie należy obecnie 5/6 części tej nieruchomości. Ponieważ nie zostało jeszcze przeprowadzone postępowanie o dział spadku po naszym Tacie, to do mnie nadal należy 1/6 działki i znajdującego się na niej domu, mimo to od końca czerwca 2015 r. nie pozwalasz mi korzystać zarówno z działki, jak i z domu. Nie pozwalasz mi nawet wejść na teren działki, nie mówiąc już o wpuszczeniu mnie do domu, mimo że wiele razy Cię o to prosiłam. Dlatego teraz na piśmie proszę Cię o umożliwienie mi korzystania z domu i działki, skoro jestem ich pełnoprawną współwłaścicielką.

Poza tym w nawiązaniu do wcześniejszych kilkakrotnych rozmów, które prowadziliśmy przy współudziale naszych małżonków na temat ostatecznego rozliczenia i podziału spadku, skoro w rzeczywistości dysponujesz całą działką i domem, proszę Cię kolejny raz o zapłatę na moją rzecz 1/6 wartości domu i działki, stosownie do mojego udziału, czyli 60 000 zł oraz odszkodowania w kwocie po 100 zł miesięcznie za to, że od lipca 2015 r. wyłącznie Ty korzystasz z całej działki i całego domu, a więc korzystasz także z mojej własności w ramach mojego udziału. Jeżeli to uczynisz, notarialnie przepiszę swój udział na Ciebie i staniesz się pełnoprawnym właścicielem całej działki i całego domu.

Oczekuję pilnie na Twoją odpowiedź.

Anna Lis
(podpis)

*Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Zgierzu
wpłynęło dnia 31 stycznia 2023 r.
st. sekr. Anna Mała
(podpis)*

Zgierz, dnia 30 stycznia 2023 r.

**Sąd Rejonowy
w Zgierzu
Wydział I Cywilny
ul. Sokołowska 6
95-100 Zgierz**

Wnioskodawczyni: Anna Lis

Uczestnik postępowania: Jan Czyż

Sygn. akt I Ns 10/23

ODPOWIEDŹ NA WNIOSEK O DZIAŁ SPADKU ZE ZNIESIENIEM WSPÓŁWŁASNOŚCI

W odpowiedzi na wniosek o dział spadku ze zniesieniem współwłasności, doręczony mi w dniu 9 stycznia 2023 r.

- 1) wnoszę o stwierdzenie, że uczestnik postępowania Jan Czyż, zamieszkały w Zgierzu przy ul. Miłej 35, nabył przez zasiedzenie z mocy prawa z dniem 10 maja 2010 r. udział w wysokości 1/6 (jedna szóstą) części w prawie własności nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35, stanowiącej działkę o numerze 107, o powierzchni 0,0540 ha, dla której Sąd Rejonowy w Zgierzu prowadzi księgę wieczystą o numerze LD1 G/00000677/5 należący z tytułu dziedziczenia do wnioskodawczyni Anny Lis;
- 2) podnoszę zarzut zasiedzenia prawa własności nieruchomości opisanej wyżej w punkcie 1) niniejszego pisma i w związku z tym wnoszę o:
 - a) oddalenie wniosku o dział spadku ze zniesieniem współwłasności zawartego w punkcie 2 Wniosku o dział spadku ze zniesieniem współwłasności;
 - b) oddalenie wniosku o zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwoty 60 000 zł;
 - c) oddalenie wniosku o zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwoty 9 000 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości ponad swój udział za okres od 1 lipca 2015 r. do 31 grudnia 2022 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia doręczenia wniosku uczestnikowi postępowania do dnia zapłaty;
- 3) z ostrożności podnoszę ponadto zarzut przedawnienia roszczenia o zasądzenie ode mnie jako uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwoty 9 000 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z przedmiotowej nieruchomości ponad swój

udział za okres od 1 lipca 2015 r. do 31 grudnia 2022 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia doręczenia wniosku uczestnikowi postępowania, do dnia zapłaty.

Ponadto wnoszę o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków:

- Niny Czyż (adres uczestnika postępowania)
 - Michała Wolnego, zam. 91-100 Zgierz, ul. Nowa 5
- oraz dowodu z przesłuchania uczestnika postępowania

A) dla wykazania faktów, że wnioskodawczyni Anna Lis:

- a) wyprowadziła się z przedmiotowej nieruchomości jeszcze przed śmiercią naszego ojca Pawła Czyża,
- b) nie przebywała na tej nieruchomości i nie korzystała z niej po śmierci Pawła Czyża, tj. po dniu 10 maja 1980 r., nie wykonywała w żaden sposób swego prawa własności względem tej nieruchomości, nie czyniła żadnych nakładów na nieruchomość, nie partycypowała w kosztach utrzymania nieruchomości i nie występowała o umożliwienie jej przez uczestnika postępowania korzystania z przedmiotowej nieruchomości;

B) dla wykazania faktów, że przedmiotową nieruchomością po wyprowadzeniu się wnioskodawczyni w 1980 r. władał jak właściciel wyłącznie uczestnik postępowania, który czynił nakłady na tę nieruchomość, czynił inwestycje, zarządzał nią oraz czerpał z niej pożytki;

ponadto:

- 4) kwestionuję dokonaną przez wnioskodawczynię wycenę 1/6 przysługującego wcześniej jej udziału w prawie własności przedmiotowej nieruchomości zabudowanej na kwotę 60 000 zł;
- 5) kwestionuję także prawidłowość dokonanej przez wnioskodawczynię wyceny należności za rzekomo bezumowne korzystanie przez uczestnika postępowania z przedmiotowej nieruchomości ponad swój udział na kwotę 9 000 zł;
- 6) wnoszę o oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. wyceny nieruchomości celem wyceny wartości 1/6 części udziału w prawie własności gruntu i budynku położonego na przedmiotowej nieruchomości, a także wyliczenia wartości czynszu, a następnie 1/6 części tego czynszu najmu przedmiotowej nieruchomości w latach 2015-2022.

UZASADNIENIE

Przyznaję, że prawo własności nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym jednorodinnym, położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35 do 10 maja 1980 r., tj. do śmierci Pawła Czyża należało do majątku wspólnego naszych rodziców, tj. małżonków Pawła i Olgi Czyż.

Spadek po Pawle Czyżu z mocy ustawy nabyła jego żona Olga Czyż oraz dzieci Anna Lis z d. Czyż (wnioskodawczyni) i Jan Czyż (uczestnik postępowania), po 1/3 części każde z nich, co potwierdził w swym prawomocnym postanowieniu z dnia 10 października 1985 r., wydanym w sprawie I Ns 789/85, Sąd Rejonowy w Zgierzu.

Tak więc Oldze Czyż przysługiwało prawo własności przedmiotowej nieruchomości w 4/6 częściach, a wnioskodawczyni i uczestnikowi postępowania w 1/6 części każdemu z nich.

W dniu 1 września 1990 r. nasza matka Olga Czyż darowała na moją rzecz przysługujący jej udział 4/6 części w prawie własności tej nieruchomości.

Bezsporne – zeznania stron, wpis w księdze wieczystej.

Nie kwestionuję, że w skład spadku po naszym zmarłym ojcu Pawle Czyżu wchodzi jedynie udział w prawie własności nieruchomości położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35, stanowiącej zabudowaną budynkiem mieszkalnym działkę gruntu o numerze 107, o powierzchni 0,0540 ha, dla której Sąd Rejonowy w Zgierzu prowadzi księgę wieczystą o numerze LD1 G/00000677/5.

Dowód: zeznania stron i świadka Niny Czyż.

Wnioskodawczyni Anna Lis mieszkała w przedmiotowej nieruchomości, jednak w kwietniu 1980 r. po swoim ślubie, krótko przed śmiercią spadkodawcy wyprowadziła się do Łodzi i od tamtego czasu mieszka pod adresem wskazanym we wniosku. Od tej daty nie interesowała się przedmiotową nieruchomością, nie czyniła na nią żadnych nakładów, nie pokrywała kosztów niezbędnych napraw i remontów, nie partycypowała w kosztach utrzymania nieruchomości i nie uczestniczyła w podejmowaniu decyzji związanych z zarządzaniem tą nieruchomością. Tak więc od daty wyprowadzenia się z tej nieruchomości nie wykonywała żadnych uprawnień, które przysługiwały jej jako współwłaścicielce w 1/6 części nieruchomości, czyli pozostawiła mi całkowitą swobodę w zakresie korzystania z całej nieruchomości i zarządzania nią. Wbrew twierdzeniom zawartym we wniosku – siostra wiedząc, że przysługuje jej jako współwłaścicielce prawo we współwłasności przedmiotowej nieruchomości gruntowej i znajdującego się na niej budynku, nigdy nie zgłaszała żadnych roszczeń i pretensji, a zwłaszcza nigdy nie zwracała się do mnie i nie żądała dopuszczenia jej do możliwości korzystania z domu lub działki.

Dowód: zeznania świadka Niny Czyż.

Ja mieszkam na terenie przedmiotowej nieruchomości od urodzenia, w tym nieprzerwanie od śmierci spadkodawcy w dniu 10 maja 1980 r. aż do chwili obecnej. Po zawarciu przeze mnie związku małżeńskiego mieszka tu także moja żona Nina oraz nasza córka. Przez cały ten czas posiadam całą przedmiotową nieruchomość i władam nią jak wyłączny właściciel. Poczyniłem na tę nieruchomość wiele nakładów i przeprowadziłem wiele remontów. Nigdy o tych pracach nie informowałem wnioskodawczyni i nie uzgadniałem z nią sposobu władania tą nieruchomością, jak również nie ustalałem konieczności przeprowadzania remontów oraz nowych inwestycji w tym budynku. Również wyłącznie ja pobierałem pożytki z tej nieruchomości.

Dowód: zeznania świadków Niny Czyż i Michała Wolnego.

Ponieważ od śmierci spadkodawcy Pawła Czyża, tj. od dnia 10 maja 1980 r. do daty złożenia wniosku w tej sprawie przez wnioskodawczynię upłynęło ponad 40 lat i to ja w tym czasie

faktycznie władałem i nadal władam całą przedmiotową nieruchomością, w tym także domem mieszkalnym, przy czym od dnia śmierci naszego ojca wnioskodawczyni nie wykonywała żadnych uprawnień jako współwłaścicielka w 1/6 części przedmiotowej nieruchomości, dlatego uzasadniony jest mój wniosek o stwierdzenie, że nabyłem przez zasiedzenie z mocy prawa z dniem 10 maja 2010 r. udział w wysokości 1/6 części we współdziale prawa własności przedmiotowej nieruchomości zabudowanej należący do wnioskodawczyni Anny Lis z tytułu dziedziczenia po naszym ojcu - Pawle Czyżu. W konsekwencji udział w 1/6 prawa własności należący wcześniej do wnioskodawczyni nie może w chwili obecnej podlegać podziałowi, gdyż nie należy już do masy spadkowej po Pawle Czyżu. Tak więc wnioskodawczyni nie może skutecznie domagać się przeniesienia na mnie przez Sąd swojego udziału w prawie własności przedmiotowej nieruchomości za wynagrodzeniem, bowiem w dacie złożenia wniosku w tej sprawie praw tych już nie posiadała. Dlatego też wnoszę o oddalenie wniosku o dział spadku ze zniesieniem współwłasności, oddalenie wniosku o zasądzenie ode mnie na rzecz wnioskodawczyni 60 000 zł, a także oddalenie wniosku o zasądzenie ode mnie na jej rzecz 9 000 zł tytułem wynagrodzenia za rzekomo bezumowne korzystanie przeze mnie z tej nieruchomości ponad mój udział za okres od 1 lipca 2015 r. do 31 grudnia 2022 r. wraz z odsetkami.

Tylko z ostrożności podnoszę zarzut przedawnienia roszczenia wobec wniosku o zasądzenie na rzecz wnioskodawczyni ode mnie jako uczestnika postępowania kwoty 9 000 zł tytułem wynagrodzenia za rzekomo bezumowne korzystanie przeze mnie z tej nieruchomości ponad mój udział za okres od 1 lipca 2015 r. do 31 grudnia 2022 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, liczonymi od doręczenia mi odpisu wniosku w tej sprawie, do dnia zapłaty. Zgłaszając to żądanie wnioskodawczyni żąda wynagrodzenia za bezumowne korzystanie za każdy miesiąc tego okresu, przyjmując, że wartość jej udziału wynosi 100 zł miesięcznie i przyjmuje tę kwotę jako wartość należnego jej miesięcznego czynszu najmu. Tym samym roszczenie to ma charakter roszczenia okresowego, a zatem przedawnia się w okresie trzech lat. Niezależnie od zarzutu przedawnienia, kwestionuję wskazaną przez wnioskodawczynię wartość jednomiesięcznego czynszu najmu przedmiotowej nieruchomości określoną na kwotę 600 zł. Nie wiadomo na jakiej podstawie wnioskodawczyni wyliczyła tę kwotę i jakie czynniki wzięła pod uwagę przy swej kalkulacji.

Kwestionuję też dokonaną przez wnioskodawczynię wycenę 1/6 udziału w prawie własności przedmiotowej nieruchomości na kwotę 60 000 zł. Mając na uwadze ceny podobnych nieruchomości osiąganych w naszej okolicy, uważam, że wartość przedmiotowej nieruchomości wynosi 240 000 zł, a więc wartość udziału 1/6 wynosi 40 000 zł, a nie 60 000 zł, tak jak żąda wnioskodawczyni.

Wreszcie zaprzeczam bym kiedykolwiek otrzymał pismo od wnioskodawczyni, datowane na 10 sierpnia 2016 r., załączone w odpisie do wniosku wszczynającego postępowanie w tej sprawie.

Jan Czyż
(podpis)

Załącznik:
- odpis pisma

PROTOKÓŁ

Dnia 31 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Zgierzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Miłosz Poważny

Protokolant: Teresa Cichosz

rozpoznał na rozprawie w dniu 31 marca 2023 r. w Zgierzu

sprawę z wniosku Anny Lis

z udziałem Jana Czyża

o dział spadku i zniesienie współwłasności

Posiedzenie rozpoczęło o godz. 9:00.

Przewodniczący informuje, że z uwagi na brak uprawnień protokolanta do nagrywania w systemie ReCourt Sąd odstąpił od sporządzania protokołu z rejestracją obrazu i dźwięku, a protokół rozprawy zostanie sporządzony w formie pisemnej.

Po wywołaniu sprawy stawili się:

Wnioskodawczynie Anna Lis oraz uczestnik postępowania Jan Czyż.

Stawili się świadkowie: Piotr Lis, Adam Nowy, Nina Czyż i Michał Wolny.

Na zarządzenie Przewodniczącego świadkowie opuszczają salę rozpraw i oczekują na wezwanie celem przesłuchania.

Wnioskodawczynie popiera wniosek

Uczestnik postępowania nie uznaje żądań wnioskodawczynie i popiera swoje stanowisko, jak w odpowiedzi na wniosek.

Sąd postanowił przesłuchać informacyjnie strony.

Wnioskodawczynie Anna Lis informacyjnie wyjaśnia:

Paweł Czyż był moim ojcem, zmarł 10 maja 1980 r. Rodzice byli właścicielami nieruchomości położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35, na której wybudowali dom jednorodzinny. Ja się wyprowadziłam z tego domu po ślubie w kwietniu 1980 r. i zamieszkałam z mężem w Łodzi. Po śmierci taty, w domu rodzinnym pozostała mama i brat, tj. uczestnik postępowania. Pięć lat po śmierci taty - w 1985 r. toczyło się postępowanie o nabycie spadku i Sąd stwierdził, że każde z nas, tj. mama, ja i brat odziedziczyło spadek po Pawle Czyżu w 1/3 części. Mama darowała bratu, tj. uczestnikowi postępowania cały swój udział w przedmiotowej nieruchomości, czyli 4/6, aktem notarialnym w dniu 1 września 1990 r. Mój udział w całej nieruchomości wynosił przez cały czas 1/6 i tak jest do chwili obecnej. Ja płaciłam 1/6 należnego podatku od przedmiotowej nieruchomości, bo decyzje

podatkowe przychodziły do mnie i do brata jako współwłaścicieli, na adres każdego z nas. Do Zgierza na ulicę Miłą 35 przez cały czas jeździłam bardzo często i zachowywałam się tam jak u siebie, bo przecież byłam i jestem współwłaścicielką tej nieruchomości, a poza tym tam mieszkała moja mama, którą często odwiedzałam. Poza tym bywałam tam na każde święta. Brat się ożenił i mieszka tam na stałe ze swoją rodziną, tj. z żoną Niną i córką. Ja mam jedyne go syna, który teraz ma 40 lat. Mama zmarła 10 czerwca 2015 r., nie toczyła się żadna sprawa o nabycie spadku po mamie, bo w dacie śmierci mama nie zostawiła żadnego majątku. Od śmierci mamy nie mogę wejść na teren posesji, bo brat zmienił zamki i nie wpuszcza mnie ani na działkę, ani do domu. Sprawę podziału spadku po naszym tacie chciałam załatwić polubownie jeszcze za życia mego męża i mamy. Kilka razy nawet spotkaliśmy się w tym domu w czwórkę, tj. ja i mój mąż oraz brat z bratową, żeby ustalić, ile pieniędzy powinnam otrzymać jako spłatę za swój udział w tej nieruchomości. Rozmowy trwały długo, spotykaliśmy się chyba pięć razy, brat i bratowa ostatecznie zaproponowali mi spłatę 50 000 zł, ale potem się z tego wycofali i nie wracali już do tego tematu. Robiłam obecnie rozeznanie w biurze obrotu nieruchomościami w Zgierzu i tam wycenili, że ta nieruchomość jest warta 360 000 zł, dlatego wnoszę, by Sąd zasądził na moją rzecz jako wartość mego udziału w tej nieruchomości 1/6 tej kwoty, czyli 60 000 zł, a wtedy brat przejmie całą tę nieruchomość na własność.

Uczestnik postępowania Jan Czyż informacyjnie wyjaśnia:

W kwietniu 1980 r. siostra wyprowadziła się do Łodzi i od tego czasu w ogóle nie partycypowała w kosztach napraw oraz modernizacji naszego domu rodzinnego. Ja dbałem o ten dom, remontowałem go, położyłem nowy dach, wymieniłem okna, bo stare były już nieszczelne, zmieniłem ogrzewanie i w miejsce pieców węglowych zainstalowałem centralne ogrzewanie, naprawiłem też ogrodzenie całej działki. Nie pytałem siostry o zgodę na te prace, bo wiedziałem, że i tak się nie zgodzi. Zawsze mówiła, że skoro ja tam mieszkam z rodziną, to te remonty są moją sprawą, a ona remontuje swoje mieszkanie w blokach, tam gdzie mieszka. Ja płacę podatek w wysokości 5/6 kwoty podatku, czyli za swoją część, a siostra w 1/6 części należnej kwoty podatku, czyli tyle, ile wynosił jej udział w tej nieruchomości. Do śmierci mamy w 2015 r. siostra odwiedzała mnie i mamę. Nawet często przyjeżdżała z mężem i synem, gdy ten był chłopcem. Wizyty te miały charakter rodzinny, spędzaliśmy też razem święta. Teraz między nami stosunki układają się bardzo źle. Siostra nie żądała ode mnie wydzielenia jej części budynku do korzystania w tej nieruchomości. Nie otrzymałem listu siostry o dopuszczenie jej do korzystania z nieruchomości. Ja nie żądałem od siostry zwrotu pieniędzy za remonty, które przeprowadzałem w naszym domu.

POSTANOWIENIE

Sąd postanowił dopuścić dowód z zeznań świadków Piotra Lisa, Adama Nowego dla wykazania faktów wskazanych we wniosku oraz z zeznań świadków Niny Czyż i Michała Wolnego dla wykazania faktów wskazanych w odpowiedzi na wniosek.

Ogłoszono

Wezwano świadka Piotra Lisa.

Staje świadek Piotr Lis, którego tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii ABC numer 234561, lat 40, handlowiec, syn wnioskodawczyni, siostrzeniec uczestnika postępowania, pouczony o prawie do odmowy składania zeznań oświadcza, że

chce zeznawać, niekarany za składanie fałszywych zeznań, pouczony o obowiązku mówienia prawdy i odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Za zgodą stron Sąd zwolnił świadka od składania przyrzeczenia.

Świadek Piotr Lis zeznaje:

Wiem, że ta sprawa dotyczy spadku po moim dziadku. Mama nie korzysta obecnie z nieruchomości przy ulicy Miłej 35 w Zgierzu, bo nie ma kluczy, a wujek Jan wyrzucił ją z tego domu. Było to krótko po śmierci babci w 2015 r. Mimo że moi rodzice mieszkali w Łodzi, to ja się urodziłem w tym domu i tam się wychowywałem do czasu, gdy poszedłem do szkoły, czyli do 1990 r. Od 1990 r. mieszkalem w Łodzi z rodzicami, w tym mieszkaniu, w którym mieszka do dziś moja mama. Mama często jeździła do Zgierza na tę nieruchomość, tak jak do siebie. Zawsze mówiła, że należy jej się część rodzinnego domu, a wujek w rozmowach to potwierdzał. Mówił, że przecież nie robi krzywdy siostrze, bo wie, że część domu należy do niej. Nie wiem dokładnie jakie prace i czynności mama wykonywała na tej nieruchomości. Rosły tam drzewa owocowe zasadzone przez moich dziadków, którzy mówili, że zrobili to dla córki i syna, i to oni mają zbierać owoce z tych drzew. Dodatkowo babcia jedną jabłoń posadziła dla mnie, a drugą dla córki wuja. Jak bywałem na tej nieruchomości, to zbierałem owoce z tego drzewa, nie ruszałem warzyw, które tam rosły i które posadził wujek. Wiem, że mama cały czas płaci przypadającą na nią część podatku za działkę i za dom. Nie wiem, czy mama ponosiła inne koszty utrzymania tej nieruchomości i czy uczestniczyła w kosztach remontów, które były tam przeprowadzane. Mieszkanie w bloku w Łodzi, w którym mieszkaliśmy jest małe, mała jest także komórka przynależna do tego mieszkania, dlatego tata jakieś rzeczy trzymał na terenie przedmiotowej działki, pod tarasem od strony ogrodu, np. części do samochodu, koła, itp. Tata był introligatorem i na strychu tego domu po prawej stronie miał wydzielone pomieszczenie na swój warsztat, były tam też maszyny potrzebne tacie do jego pracy. Tata zmarł w 2010 r. Jeszcze jak tata żył, rodzice chcieli aby wujek spłacił mamę z jej 1/6 części i w ten sposób zostałby właścicielem całości tej nieruchomości. Wiem, że kilka razy rodzice i wujek wspólnie z jego żoną spotykali się i rozmawiali na ten temat, chcieli zapłacić mamie za jej udział, nie wiem dokładnie jaką kwotę, jednak ostatecznie do porozumienia w tej sprawie nie doszło i sytuacja pozostała bez zmian, to znaczy mama nadal była i jest współwłaścicielką tej nieruchomości. Przez cały czas mama odwiedzała babcię w Zgierzu, z którą jako córka była bardzo emocjonalnie związana. Przez ostatnie trzy lata swego życia babcia była obłożnie chora i mama, zwłaszcza w tym okresie, była bardzo często na tej nieruchomości, bo pielęgnowała babcię. Spała często w tym domu i czuła się w nim jak u siebie. Babcia zmarła w 2015 r. Krótko po śmierci babci wujek zmienił zamki w furtce oraz w drzwiach wejściowych do tego domu i zabronił mamie wchodzić na teren tej posesji. Mama bardzo to przeżyła i prosiła wujka, aby jednak się porozumieli i żeby wujek przejął całą działkę oraz dom i spłacił mamę. Jednak i tym razem wujek odmówił, mimo propozycji mamy. Wujek nigdy nie zaprzeczał, że mama jest współwłaścicielką tej nieruchomości. Ja przez dwa lata, tj. od 2010 r. do 2012 r. pracowałem za granicą i przez ten czas garażowałem swój samochód na przedmiotowej działce, bo nie chciałem, żeby samochód stał pod blokiem rodziców. To mama poradziła mi i powiedziała żebym zostawił ten samochód u niej na działce. Nie pytałem wujka o zgodę, tylko mu oświadczyłem, że chcę tam garażować swój samochód i że mama mi na to pozwoliła jako współwłaścicielka. Wujek nie oponował i mój samochód stał tam przez te dwa lata.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Wezwano świadka Adama Nowego.

Staje świadek Adam Nowy, którego tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii ABC numer 567123, lat 50, magazynier, obcy, niekarany za składanie fałszywych zeznań, pouczone o obowiązku mówienia prawdy i odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Za zgodą stron Sąd zwolnił świadka od składania przyrzeczenia.

Świadek Adam Nowy zeznaje:

Znam strony od 1990 r. Wtedy się przeprowadziłem i zamieszkałem w Zgierzu przy ul. Miłej 37. Jestem sąsiadem małżonków Czyż, a panią Annę Lis znam z widzenia, bo bardzo często bywała na sąsiedniej nieruchomości, we wcześniejszych latach, niekiedy również z mężem i synem. W ostatnich kilku latach przed śmiercią mamy stron nawet często mieszkała praktycznie na tej nieruchomości. Wiem, że się opiekowała wówczas obłożnie chorą mamą. Jednak od śmierci starszej pani Czyż, to było chyba w 2015 r., już nie widuję wnioskodawczynie u sąsiadów. Wiem, że kiedyś pani Lis chciała wejść na teren tej nieruchomości, ale sąsiad i jego żona nie wyrazili na to zgody i wymienili zamki oraz klucze w furtce i w domu, tak, że obecnie wnioskodawczynie już nie może tam wejść. W tamtym czasie spotkałem ją przypadkowo na ulicy, żaliła się wówczas do mnie i mówiła, że przecież jest współwłaścicielką tej nieruchomości, płaci nawet podatki za swoją część, ale brat ją oszukał i teraz nie pozwala jej wchodzić na tę nieruchomość. Nawet płakała jak to mówiła, bo twierdziła, że jest to jej dom rodzinny i ma do niego sentyment. Widziałem, że dom był remontowany, naprawiany był dach, ściany były ocieplane, wymieniane okna, zmieniane było też ogrodzenie działki. Nie wiem, czy wnioskodawczynie partycypowała w kosztach tych prac. Nie mówiła mi o tym, a ja nie pytałem, bo nie wypadało mi się mieszać w sprawę rodziny.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Wezwano świadka Michała Wolnego.

Staje świadek Michał Wolny, którego tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii ABC numer 567891, lat 68, emeryt, kuzyn stron – bratanek Pawła Czyży, pouczone o prawie do odmowy składania zeznań oświadcza, że chce zeznawać, niekarany za składanie fałszywych zeznań, pouczone o obowiązku mówienia prawdy i odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Za zgodą stron Sąd zwolnił świadka od składania przyrzeczenia.

Świadek Michał Wolny zeznaje:

Wiem, że sprawa dotyczy podziału spadku po Pawle Czyżu, który był moim wujkiem. Wnioskodawczynie i uczestnik postępowania są moimi kuzynami. Obecnie utrzymuję kontakt tylko z Janem, odwiedzam go i jego rodzinę. Wiem, jak układały się kontakty między rodzeństwem. Wnioskodawczynie nie mieszka w domu przy ul. Miłej w Zgierzu. Wyprowadziła się po śmierci ojca stron w 1980 r. Nie wiem, gdzie teraz mieszka. Jak żył wujek Paweł, byłem częstym gościem w domu wujostwa. Obecnie bywam tam rzadko, ale utrzymuję kontakty z Janem i jego żoną. Wiem, że były prowadzone remonty ich domu przy

ulicy Miłej. Pamiętam na przykład remont dachu, ogrzewania, wymianę okien. Gdy były przeprowadzane te remonty, to wujek już nie żył. Właścicielami domu byli młodzi Czyżowie – Jan i Nina, oni tam mieszkali i mieszkają, i to oni decydowali o tych remontach. Nie wiem, czy Anna Lis wiedziała o tych remontach, czy wyrażała na nie zgodę i czy dokładała się do zapłaty za te remonty. Wiem, że często spała w tym domu, gdy chorowała ciocia Olga. Chyba nie miała w tym domu wydzielonego pokoju do swojego wyłącznego korzystania, ale nie wiem tego na pewno. Myślę, że jak była przy ulicy Miłej, to spędzała czas w ogrodzie, a jak nie mieszkała w tym domu, to nie wiem, gdzie mieszkała. Nie wiem, czy pani Anna Lis płaciła podatki za tę nieruchomość.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Wezwano świadka Ninę Czyż.

Staje świadek Nina Czyż, której tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii ABC numer 345678, lat 68, emerytka, bratowa wnioskodawczynie, żona uczestnika postępowania, pouczona o prawie do odmowy składania zeznań oświadcza, że chce zeznawać, niekarana za składanie fałszywych zeznań, pouczona o obowiązku mówienia prawdy i odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Za zgodą stron Sąd zwolnił świadka od składania przyrzeczenia.

Świadek Nina Czyż zeznaje:

Jestem żoną uczestnika postępowania. Wiem, że sprawa toczy się o spłatę wnioskodawczynie z 1/6 części naszego domu i działki. Mieszkam na tej nieruchomości od 1978 r., czyli od czasu, jak wyszłam za mąż za Jana. W tym czasie żyli jeszcze oboje teściowie i mieszkała tam też wnioskodawczynie jako ich córka. Pani Lis wyszła za mąż w 1980 r., wtedy wyprowadziła się z tej nieruchomości i w tym samym roku przeprowadziła się do Łodzi. Od tego czasu sporadycznie, czyli raz, lub dwa razy w tygodniu przychodziła do nas, ale przede wszystkim przychodziła do swej matki, bo teść zmarł krótko po wyprowadzeniu się wnioskodawczynie. Raz, jak były chrzciny naszej wnuczki w 2014 r., to pamiętam, że przyjechała i zatrzymała się u nas na trzy dni. Nie wiem, kto ją zaprosił, my jej nie zapraszaliśmy, nie wiem też, kto ją powiadomił o terminie chrztu.

Jak zachorowała teściowa i wymagała stałej opieki, to wówczas też szwagierka często przyjeżdżała i opiekowała się matką. Spała w oddzielnym pokoju. Teściowa była obłożnie chora ostatnie dwa lub trzy lata swego życia. W domu na ulicy Miłej wnioskodawczynie nie ma swoich rzeczy. Miała wydzielony pokój i w nim miała swoje mieszkanie w naszym domu. Kilkanaście lat temu wraz z mężem proponowaliśmy, że damy jej 50 000 zł i w ten sposób spłacimy jej udział w tej nieruchomości, ale odmówiła. Mówiła, że jest współwłaścicielką tej nieruchomości i tak ma zostać.

Wykonywaliśmy wraz z mężem remonty w tym domu. Wymieniliśmy okna, bo stare się wypaczyły i były nieszczelne, naprawiliśmy dach, który przeciekał, ociepliliśmy mury. Niektóre prace wykonywał mąż z naszym zięciem, do innych prac najęliśmy specjalistów. Decyzję o remontach podejmowaliśmy sami, nie pytaliśmy o zgodę wnioskodawczynie. Sami płaciliśmy za te naprawy i remonty. Po wykonaniu każdej z tych prac wnioskodawczynie widziała ich efekt. Nie żądaliśmy, by zwróciła część kwoty za te prace, bo twierdziła, że te remonty są niepotrzebne. Mąż płaci podatki, płacił je także już wtedy, gdy żyła i mieszkała z nami jego matka. Nie wiem natomiast, czy wnioskodawczynie też płaci podatki.

Wnioskodawczyni mieszkała w blokach w Łodzi i nie przychodziła na naszą nieruchomość ze swym synem.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Sąd postanowił:

- dopuścić dowód z przesłuchania stron celem wykazania okresu i sposobu korzystania z nieruchomości przez wnioskodawczynię i uczestnika postępowania;
- przesłuchać strony w trybie art. 299 k.p.c. w zw. z art. 304 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c.

Ogłoszono

Przewodniczący pouczył strony o obowiązku mówienia prawdy i możliwości ponownego przesłuchania po odebraniu przyrzeczenia.

Wnioskodawczyni Anna Lis, lat 70, emerytka, niekarana za składanie fałszywych zeznań, tożsamość stawiającej Sąd stwierdził na podstawie okazanego dowodu osobistego serii DHJ numer 345855, zeznaje:

Potwierdzam wyjaśnienia złożone w czasie przesłuchania informacyjnego. Kontakty z bratem były bardzo dobre do śmierci mamy, czyli do czerwca 2015 r. Do tego czasu korzystałam z całej nieruchomości, zarówno z działki, jak i z domu. Mimo że się przeprowadziłam z mężem do Łodzi, to z uwagi na to, że mieszkanie było małe, nie mogłam wszystkiego zabrać ze sobą i pozostawiłam niektóre nasze rzeczy w komórce na tej posesji i pod tarasem. Były tam też rzeczy mojego męża, który poza tym miał też w tym domu pokój na strychu przeznaczony do wykonywania swojej pracy. Poza tym na terenie tej posesji mój syn parkował samochód przez dwa lata wtedy, gdy pracował za granicą. Synowi zależało, żeby nie zostawiać samochodu pod blokiem, w którym my mieszkaliśmy, bo to było niebezpieczne. Syn nie ustalał niczego z moim bratem i nie pytał go o zgodę. Ja, jako współwłaścicielka tej posesji, pozwoliłam synowi na garażowanie jego samochodu. Brat nie oponował. Przez te wszystkie lata w domu rodzinnym miałam pokój do swojej dyspozycji, mogłam korzystać też z łazienki i kuchni. Jak syn był mały i mój mąż jeszcze żył, to często latem mieszkaliśmy w Zgierzu, w tym moim pokoju, bo na tej nieruchomości był ogród i syn miał tam lepsze warunki, w porównaniu z tymi, gdyby mieszkał w bloku, w Łodzi. Przez ostatnie trzy lata życia mojej mamy praktycznie cały czas tam mieszkaliśmy, bo mama wtedy była już obłożnie chora i to ja sprawowałam opiekę nad mamą. Czasem, gdy mama gorzej się czuła, spałam też w pokoju mamy na rozkładanym fotelu. Brat i bratowa w tym czasie bardzo dobrze się do mnie odnosili, zawsze potwierdzali, że jestem przecież współwłaścicielką. Po śmierci mamy wszystko się zmieniło. Wymienili zamki w drzwiach wejściowych do domu oraz w furtce prowadzącej na posesję i odmówili mi wydania kluczy. Od tego czasu nie mogę wejść nawet na posesję. Przeżywam to, bo przecież to mój dom rodzinny i jestem jego współwłaścicielką. Wysłałam nawet listem poleconym w dniu 10 sierpnia 2016 r. pismo do brata z prośbą o umożliwienie mi korzystania z nieruchomości, jednak brat w ogóle na to pismo nie zareagował. Nie mam potwierdzenia wysłania tego listu, bo gdzieś się zagubiło. Przez te wszystkie lata po 1985 r., gdy Sąd stwierdził, że mama, ja i brat odziedziczyliśmy spadek po 1/3 części po zmarłym tacie, zapłacałam podatek od spadku i w kolejnych latach, aż do dzisiaj opłacałam 1/6 należnego podatku od tej nieruchomości.

W tym miejscu wnioskodawczyni składa decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego w Zgierzu z dnia 15 grudnia 1985 r. dotyczącą wymiaru podatku od spadków i darowizn należnego od

Anny Lis z tytułu dziedziczenia po zmarłym Pawle Czyżu oraz decyzje Urzędu Miasta w Zgierzu w sprawie ustalenia podatku od przedmiotowej nieruchomości za poszczególne lata w okresie 1986–2022, dotyczące zarówno wnioskodawczynie, jak i uczestnika, jako współwłaścicieli tej nieruchomości oraz dowody uiszczania przez wnioskodawczynię 1/6 części kwoty podatku od przedmiotowej nieruchomości za lata 1986-2022, a także kserokopie tych dokumentów, które Przewodniczący wręcza obecnemu uczestnikowi postępowania.

Wnioskodawczynie w dalszym ciągu zeznaje:

Jeszcze za życia mojego męża były rozmowy o dokonaniu spłaty na moją rzecz przez brata i przepisaniu przeze mnie na jego rzecz mego udziału spadkowego, ale brat powiedział, że nasi współmałżonkowie nie mają nic do gadania, chociaż padła ze strony brata i jego żony propozycja zapłaty 50 000 zł tytułem spłaty na moją rzecz. Ostatecznie nie doszło do żadnego porozumienia między mną a bratem w tej sprawie. Ja zawsze podkreślałam, że jestem współwłaścicielką przedmiotowej nieruchomości. Mimo to brat i bratowa nie informowali mnie o planowanych remontach, które mieli zamiar przeprowadzić na tej posesji. Stawiali mnie zawsze przed faktem dokonanym, już po zakończeniu prac remontowych. Jak chciałam zapłacić 1/6 kwot wydatkowanych przez nich na te prace, to nawet nie podali, jakie to były konkretne kwoty, bo twierdzili, że 1/6 część tych należności to jest zbyt mała kwota, a poza tym ja mieszkam w tym domu od czasu do czasu, natomiast oni mieszkają w trójkę, czyli całą rodziną i przez cały rok, więc to oni ponoszą te koszty. Przyznaję, że widziałam, że brat i bratowa wymienili okna, grzejniki i piec, zlecili też naprawę dachu i ogrodzenia.

Po odczytaniu zeznań, wnioskodawczynie nie zgłasza uwag.

Uczestnik postępowania Jan Czyż lat 68, emeryt, niekarany za składanie fałszywych zeznań. Tożsamość stawającego Sąd stwierdził na podstawie okazanego dowodu osobistego serii DHT numer 585566, zeznaje:

Potwierdzam wyjaśnienia złożone w czasie przesłuchania informacyjnego. Tata zmarł w maju 1980 r. i została mama, która aż do swojej śmierci w 2015 r. mieszkała w naszym domu. Po śmierci taty każde z nas odziedziczyło 1/3 część należącego wcześniej do niego majątku, liczone od połowy przedmiotowej nieruchomości, bo pozostała połowa należała do mamy. Mama mówiła, że ja więcej robię w tym domu, to więcej dostanę niż siostra i 1 września 1990 r. darowała mi aktem notarialnym swój udział w tej nieruchomości, czyli 4/6. Mówiłem siostrze, że komin się rozlatuje i trzeba go remontować, odpowiedziała, że skoro tam mieszkam, to mam sam wykonać ten remont. Od tego czasu nie uzgadniałem z siostrą żadnych remontów, bo jej to nie interesowało i nie partycypowała w kosztach utrzymania domu. Wykonałem też ocieplenie domu, wymienilem okna, wyremontowałem ogrodzenie, wymienilem też bramę i drzwi wejściowe. Po wymianie tych drzwi i bramy, było to krótko po śmierci mamy, nie dałem siostrze kluczy do nich. Siostra miała o to pretensje i stosunki między nami praktycznie uległy zerwaniu, obecnie są bardzo złe. Podatek od nieruchomości płaciłem od swojej części. Siostra chyba płaciła podatek za swoją część, ale nie pytałem jej o to. Nie kwestionuję prawdziwości złożonych dziś przez siostrę decyzji podatkowych i dowodów wpłaty podatku przez nią.

Jak mama żyła, to siostra przyjeżdżała na herbatę, trochę posiedziała i wracała do siebie do Łodzi. Jak żył szwagier, to przechowywał jakieś opony i inne swoje rzeczy pod tarasem na przedmiotowej działce. Ja nie korzystałem z tego tarasu i nie interesowało mnie, co tam pod

nim leży. Nie pamiętam, jak długo te rzeczy tam leżały. Szwagier czasem po coś wchodził na strych, ale nie wiem po co, nie interesowało mnie to. Na terenie mojej nieruchomości garażował też swoim samochodem syn wnioskodawczynie, ale też nie pamiętam w jakim okresie i jak długo. Siostrzeniec pytał mnie o zgodę na to garażowanie i uzgodnił to ze mną. Kiedyś moja żona w rozmowie z wnioskodawczynią i jej mężem zaproponowała, że zapłacimy siostrze 50 000 zł tytułem spłaty za jej udział w naszej nieruchomości, ale siostra odmówiła, bo powiedziała, że chce to załatwić prawnie, sądowo. Ta propozycja była przedstawiona jeszcze jak żył szwagier, dokładnie nie pamiętam, w którym roku. Szwagier zmarł w 2010 r. Było to może pięć lat przed jego śmiercią. Potem już nie wracaliśmy do sprawy tej spłaty.

Po odczytaniu zeznań, uczestnik nie zgłasza uwag.

Wnioskodawczynie popiera żądania zgłoszone we wniosku i wnioski dowodowe w nim zawarte, nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych.

Uczestnik postępowania popiera wniosek o stwierdzenie zasiedzenia, nie uznaje żądań wnioskodawczynie, nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych.

Wnioskodawczynie wnosi o nieuwzględnienie wniosku uczestnika o zasiedzenie.

POSTANOWIENIE

Sąd postanowił:

1. wydać postanowienie wstępne w przedmiocie wniosku uczestnika o nabycie przez zasiedzenie udziału wynoszącego 1/6 część w prawie własności nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35;
2. odroczyć rozprawę w pozostałym zakresie.

Ogłoszono

Po naradzie Przewodniczący ogłosił postanowienie wstępne przez odczytanie sentencji, podając ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia oraz pouczył o prawie, sposobie i terminie zaskarżenia postanowienia wstępnego.

Posiedzenie zakończono o godz. 12.20.

Protokolant:
Teresa Cichosz
(podpis)

Przewodniczący:
Miłosz Poważny
(podpis)

POSTANOWIENIE WSTĘPNE

Dnia 31 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Miłosz Poważny

Protokolant: Teresa Cichosz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 marca 2023 r. w Zgierzu

sprawy z wniosku Anny Lis

z udziałem Jana Czyża

o dział spadku po Pawle Czyżu i zniesienie współwłasności

stwierdza, że Jan Czyż nabył przez zasiedzenie z dniem 10 maja 2010 r. udział wynoszący 1/6 (jedną szóstą) części w prawie własności nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej w Zgierzu przy ul. Miłej 35, oznaczonej jako działka o numerze ewidencyjnym 107, o powierzchni 0,0540 ha, dla której Sąd Rejonowy w Zgierzu prowadzi księgę wieczystą o numerze LD1 G/00000677/5, należący z tytułu dziedziczenia do Anny Lis.

sędzia Miłosz Poważny
(podpis)

*Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Zgierzu
Wpłynęło dnia 4 kwietnia 2023 r.
st. sekr. Anna Mała
(podpis)*

Łódź, dnia 4 kwietnia 2023 r.

**Sąd Rejonowy
w Zgierzu
Wydział I Cywilny
ul. Sokołowska 6
95-100 Zgierz**

Wnioskodawczyni: Anna Lis

Uczestnik postępowania: Jan Czyż

sygn. akt I Ns 10/23

WNIOSEK

o sporządzenie uzasadnienia postanowienia wstępnego i doręczenie odpisu postanowienia wstępnego z dnia 31 marca 2023 r. wraz z uzasadnieniem

W załączeniu przedstawiam udzielone mi pełnomocnictwo do reprezentowania wnioskodawczyni Anny Lis w przedmiotowej sprawie (wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej) i w imieniu wnioskodawczyni wnoszę o sporządzenie pisemnego uzasadnienia całości postanowienia wstępnego z dnia 31 marca 2023 r. i doręczenie mi odpisu tego postanowienia wraz z uzasadnieniem.

Jednocześnie informuję, że:

1. adres e-mail przeznaczony w mojej Kancelarii do kontaktu z Sądem brzmi ms@kancelaria-abc.pl;
2. numer telefonu przeznaczony w mojej Kancelarii do kontaktu z Sądem to: 600 232 678

*Adwokat Igor Prawy
(podpis)*

Zal.:

- *pełnomocnictwo wraz z opłatą;*
- *znaki opłaty sądowej 100 zł.*

PEŁNOMOCNICTWO

Niniejszym upoważniam adwokata Igora Prawego prowadzącego Kancelarię Adwokacką w Zgierzu przy ul. Szerokiej 15, do reprezentowania mnie przed sądami wszystkich instancji w sprawie z udziałem uczestnika postępowania Jana Czyża o dział spadku po Pawle Czyżu i zniesienie współwłasności.

Zgierz, dnia 3 kwietnia 2023 r.

*Anna Lis
(podpis)*

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni wystąpiła z wnioskiem o ustalenie, że w skład spadku po jej zmarłym ojcu Pawle Czyżu wchodzi udział wynoszący 1/6 część prawa własności nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej przy ul. Miłej 35 w Zgierzu, dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Zgierzu V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr LD1 G/00000677/5. Wniosła także o dokonanie działu spadku po zmarłym Pawle Czyżu ze zniesieniem współwłasności w taki sposób, aby opisane wyżej prawo własności przyznać w całości uczestnikowi postępowania Janowi Czyżowi oraz o zasądzenie od uczestnika postępowania na jej rzecz 60 000 złotych tytułem spłaty, a nadto o zasądzenie kwoty 9 000 złotych tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez uczestnika postępowania z przedmiotowej nieruchomości ponad swój udział za okres od 1 lipca 2015 r. do 31 grudnia 2022 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia doręczenia uczestnikowi odpisu wniosku.

Dowód: wniosek.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik postępowania żądał, by Sąd stwierdził, że Jan Czyż nabył przez zasiedzenie z mocy prawa z dniem 10 maja 2010 r. udział wynoszący 1/6 część prawa własności przedmiotowej nieruchomości należący z tytułu dziedziczenia do wnioskodawczyni. Jednocześnie wniósł o oddalenie wniosku o dział spadku ze zniesieniem współwłasności oraz o oddalenie żądania o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwoty 60 000 zł tytułem spłaty oraz kwoty 9 000 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości ponad swój udział.

Dowód: odpowiedź na wniosek.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Prawo własności przedmiotowej nieruchomości zabudowanej domem jednorodzinnym należało do Pawła i Olgi małżonków Czyż, rodziców stron.

bezsporne

Paweł Czyż zmarł 10 maja 1980 r. Spadek po nim z mocy ustawy w częściach po 1/3 nabyli: żona Olga Czyż oraz dzieci Anna Lis i Jan Czyż.

Dowód: odpis prawomocnego postanowienia SR w Zgierzu z dnia 10 października 1985 r. wydanego w sprawie I Ns 789/85.

W dniu 1 września 1990 r. Olga Czyż darowała swemu synowi – Janowi Czyżowi aktem notarialnym należący do niej udział w prawie własności przedmiotowej nieruchomości wynoszący 4/6 części.

bezsporne

Aktualnie w księdze wieczystej nr LD1 G/00000677/5 jako współwłaściciele przedmiotowej nieruchomości ujawnieni są Anna Lis w 1/6 części i Jan Czyż w 5/6 częściach.

Dowód: wydruk z KW nr LD1 G/00000677/5 Sądu Rejonowego w Zgierzu.

Wnioskodawczynie wyprowadziła się z przedmiotowej nieruchomości w 1980 r. po zawarciu związku małżeńskiego i zamieszkała w Łodzi, gdzie mieszka do tej pory. Od tego czasu przyjeżdżała tylko w odwiedziny do brata i matki „na herbatę”. Nie uczestniczyła w kosztach remontów, które planował i finansował uczestnik postępowania i jego żona. W tym czasie uczestnik postępowania wykonał ocieplenie domu, wymianę okien, wymianę drzwi wejściowych, bramy i furtki w ogrodzeniu, zainstalował centralne ogrzewanie i piec gazowy w miejsce ogrzewania węglowego. Zakres tych prac nie był konsultowany z wnioskodawczynią, bo wcześniej oświadczyła, że jej to nie interesuje. Kiedy matka stron zachorowała, wnioskodawczynie kilkakrotnie przyjechała w odwiedziny do chorej matki, czasem przy okazji tych wizyt pomogła sprzątnąć pokój, w którym matka leżała.

Dowód: zeznania stron, świadków Michała Wolnego, Adama Nowego i Niny Czyż.

Matka stron zmarła 10 czerwca 2015 r. Krótko po pogrzebie matki uczestnik postępowania zmienił zamki w furtce i w drzwiach do domu. Od tego czasu wnioskodawczynie nie może wejść na teren przedmiotowej nieruchomości.

bezsporne

Po wyprowadzeniu się do Łodzi w 1980 r. mąż wnioskodawczynie zostawił na przedmiotowej działce stare opony i jakieś drobne rzeczy, którymi się nie interesował, a które usunął uczestnik postępowania. W czasie rodzinnych odwiedzin mąż wnioskodawczynie czasem wchodził też na strych domu, ale nie wiadomo po co, a uczestnik i jego żona nie pytali o to. Jeszcze za życia męża wnioskodawczynie, strony i ich współmałżonkowie rozmawiali na temat ewentualnych spłat na rzecz wnioskodawczynie jako współwłaścicielki, ale nie osiągnęli porozumienia. Mąż wnioskodawczynie zmarł w lutym 2010 r.

Dowód: zeznania stron i świadka Piotra Lisa.

W latach 2010-2012 syn wnioskodawczynie pracował za granicą i zwrócił się do uczestnika postępowania, aby pozwolił mu w tym czasie garażować samochód na tej posesji i uzyskał na to zgodę swego wuja.

Dowód: zeznania stron i świadka Piotra Lisa.

Wnioskodawczynie jako współwłaścicielce tej nieruchomości doręczano decyzje dotyczące zapłaty podatku. Płaciła 1/6 część kwoty wskazywanej w administracyjnych decyzjach podatkowych. Pozostałą część należnego podatku, tj. 5/6, płacił uczestnik postępowania.

Dowód: zeznania stron, świadka Piotra Lisa, dowody zapłaty podatku od nieruchomości przez wnioskodawczynię.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny ustalony przez Sąd był w zasadzie niesporny, wynikał także z zeznań stron oraz świadków. Mimo to każda ze stron wywiodła z niego odmienną ocenę i powołała się na odmienne skutki prawne. Bezsprzeczny był fakt, że wyłącznie uczestnik postępowania planował remonty domu i ogrodzenia nieruchomości oraz pokrywał niemałe przecież koszty tych remontów. Wnioskodawczynie w ogóle się tymi problemami nie interesowała. Wprawdzie opłacała podatek od przedmiotowej nieruchomości, ale tylko w 1/6 części tych należności, co stanowiło znikomą część podatku, jak również nie ponosiła w żadnym zakresie kosztów utrzymania całej nieruchomości.

Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawczynie, jak i świadka Piotra Lisa, syna wnioskodawczynie, że wnioskodawczynie w sposób wyraźny wyrażała przekonanie, że jest pełnoprawną współwłaścicielką przedmiotowej nieruchomości. Wręcz przeciwnie – to uczestnik postępowania swym zachowaniem i oświadczeniami wyrażał przekonanie, że jest właścicielem całej nieruchomości i znajdującego się na niej budynku. Natomiast zeznania wnioskodawczynie

i jej syna są jedynie ich subiektywną oceną, pozostającą w sprzeczności z ich pozostałymi zeznaniami oraz z zeznaniami uczestnika postępowania i pozostałych świadków.

Za wiarygodne uznał Sąd dowody z dokumentów znajdujące się w aktach tej sprawy, które zostały szczegółowo wyżej opisane. Treść dokumentów, za wyjątkiem pisma wnioskodawczyni z dnia 10 sierpnia 2016 r., którego uczestnik nigdy nie otrzymał, nie budzi wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony. Zostały one sporządzone w formie prawem przepisanej i przez upoważnione do tego podmioty.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Wniosek uczestnika postępowania o stwierdzenie nabycia na jego rzecz przez zasiedzenie prawa własności przedmiotowej zabudowanej nieruchomości w zakresie udziału w 1/6 części zasługuje na uwzględnienie.

Rozstrzygając spór o prawo żądania zniesienia współwłasności i o prawo własności Sąd może wydać w tym przedmiocie postanowienie wstępne.

Zasiedzenie jest pierwotnym sposobem nabycia własności rzeczy na skutek posiadania rzeczy przez określony czas. Dla przyjęcia, że skutek w postaci zasiedzenia nastąpił, konieczne jest stwierdzenie, że ziściły się dwie kumulatywne przesłanki, a mianowicie posiadanie rzeczy oraz upływ czasu w okresie wymaganym przez ustawodawcę, tj. długość okresu posiadania, z tym, że posiadanie skutkujące zasiedzeniem musi mieć samoistny i nieprzerwany charakter.

Posiadaczem samoistnym rzeczy jest ten, kto włada nią jak właściciel (art. 172 § 1 k.c. w zw. z art. 336 k.c.). W przedmiotowej sprawie, uczestnik wiedział o tym, że przysługujący mu udział w prawie własności przedmiotowej nieruchomości wynosi 5/6 części, natomiast pozostały udział 1/6 części w prawie własności tej nieruchomości przysługuje jego siostrze, będącej wnioskodawczynią w tej sprawie. Zatem uczestnik postępowania co do posiadania rzekomo całej nieruchomości, a więc także w 1/6 części przysługującej wnioskodawczyni, był posiadaczem w złej wierze. Zła wiara posiadacza nie wyklucza jednak nabycia własności rzeczy, tyle tylko, że ustawodawca wymaga, aby posiadanie to rozciągnęło się na dłuższy okres, tj. aby trwało co najmniej 30 lat. Dlatego na podstawie art. 172 § 2 k.c. Sąd uznał, że uczestnik zasiedział udział 1/6 części w prawie własności przedmiotowej nieruchomości, należący wcześniej do wnioskodawczyni, z dniem 10 maja 2010 r., tj. po trzydziestu latach jego samoistnego posiadania od śmierci ojca stron w dniu 10 maja 1980 r.

Możliwe jest bowiem zasiedzenie udziału w prawie własności nieruchomości, w tym udziału przysługującego jednemu ze współwłaścicieli przez drugiego współwłaściciela. Każdy ze współwłaścicieli jest uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej oraz do korzystania z niej w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli. Prawo to cechuje m. in. niepodzielność samego prawa, czyli każdy ze współwłaścicieli ma prawo do całej rzeczy. Z faktu posiadania rzeczy przez współwłaściciela wynika jedynie, że korzysta on z tej rzeczy zgodnie z przysługującym mu prawem. Jednak, jak wynika z dokonanych w tej sprawie ustaleń, wnioskodawczyni po wyprowadzeniu się w 1980 r. z rodzinnego domu i zamieszkaniu w Łodzi, nie współposiadała przedmiotowej nieruchomości, nie korzystała z niej tak jak współwłaściciel. Przyjeżdżała jedynie od czasu do czasu w odwiedziny, jak mówiła „na herbatę”, nie żądała wydzielenia jej żadnego pokoju w domu rodzinnym w celu korzystania z niego, bo w rzeczywistości nie miała takiej potrzeby w czasie tych krótkotrwałych rodzinnych odwiedzin. Nawet w ostatnich trzech latach życia matki stron jej pobyty w celu odwiedzin były krótkotrwałe, wyjątkowo czasem pomogła bratowej sprzątać w pokoju, w którym leżała matka.

Zgodnie z art. 339 k.c. istnieje domniemanie samoistności posiadania przez współwłaściciela nieruchomości w zakresie udziałów innych współwłaścicieli, ponieważ co do zasady, posiadanie całości rzeczy stanowi jedno z uprawnień współwłaściciela. Posiadając rzecz, współwłaściciel realizuje prawo, które mu przysługuje. Już sam fakt posiadania rzeczy, tak jak czynił to od 10 maja 1980 r. uczestnik postępowania, jest wystarczający dla zasiedzenia udziału innego współwłaściciela (w tym przypadku udziału wnioskodawczyni), nie wymaga zatem ujawnienia woli wyjścia poza własne prawa i wkroczenia w zakres zastrzeżony dla innego uprawnionego współposiadacza. Nie wymaga więc również przeprowadzenia pozytywnego dowodu na tę okoliczność przez współwłaściciela posiadającego rzecz, wystarczy bowiem tylko powołanie się na domniemanie prawne (art. 339 k.c.). Uczestnik postępowania nie musiał więc w tej sprawie udowadniać, że rozszerzył zakres swojego samoistnego posiadania ponad realizację uprawnienia z art. 206 k.c., oraz że uzewnętrzniał tę zmianę wobec wnioskodawczyni jako współwłaścicielki. Skoro wnioskodawczyni jako współwłaścicielka nie wykonywała przysługującego jej prawa posiadania przedmiotowej nieruchomości, to prowadzi do wniosku, że uczestnik postępowania jako współwłaściciel posiadający całość nieruchomości wykonywał swoje prawo do przysługującej mu idealnej części nieruchomości (5/6), a w stosunku do pozostałej 1/6 części był posiadaczem samoistnym, chociaż w złej wierze.

Uczestnik jako jedyny współwłaściciel dokonywał remontów i nakładów na przedmiotową nieruchomość (wymiany stolarki okiennej, drzwi, bramy, furtki, centralnego ogrzewania, pieca), a wnioskodawczyni nie uczestniczyła w finansowaniu choćby części tych nakładów, nie ustalała zakresu tych prac z bratem, dlatego Sąd uznał, że także i ta okoliczność świadczy o przejęciu przez uczestnika postępowania w całości prawa własności przedmiotowej nieruchomości, w tym także domu, również w zakresie udziału przysługującego wnioskodawczyni.

Wobec powyższego, Sąd Rejonowy podzielił zarzuty uczestnika postępowania podniesione w odpowiedzi na wniosek, a zwłaszcza zarzut zasiedzenia udziału 1/6 części w prawie własności tej nieruchomości, który to udział należał wcześniej do wnioskodawczyni i uznał, że omówione wyżej okoliczności przemawiają za uwzględnieniem tego zarzutu.

sędzia Miłosz Poważny
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczono adwokatowi Igorowi Prawemu jako pełnomocnikowi wnioskodawczyni w dniu 20 kwietnia 2023 r.

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

TRZECI DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 27 KWIETNIA 2023 r.

CZĘŚĆ TRZECIA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa gospodarczego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa gospodarczego zawarte jest na 4 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania proszę sporządzić, jako adwokat Andrzej Grabowski, świadczący pomoc prawną na rzecz spółki Soft Call Ewa Prus Marcin Krab spółka jawna z siedzibą w Elblągu umowę pożyczki pieniędzy pomiędzy spółką, jako dającą pożyczkę, a Spółdzielnią Pracy Wyrobów Tekstylnych „Nowoczesna Twórczość” z siedzibą w Gdańsku, jako biorącą pożyczkę, zgodnie z założeniami wskazanymi poniżej.
- II. Umowa pożyczki jest sporządzana na zlecenie dającego pożyczkę i przy uwzględnieniu jego interesu.
- III. Wszystkie elementy podmiotowe i przedmiotowe powinny zostać wskazane w treści umowy lub załącznikach do niej w sposób minimalizujący w jak największym stopniu przyszłe spory pomiędzy stronami.
- IV. Zdający nie ma obowiązku opracowywania załączników niezbędnych do zawarcia umowy. Natomiast powołane w treści umowy dokumenty lub załączniki powinny zostać opisane w taki sposób, aby można było jednoznacznie ustalić wszystkie elementy wpływające na ich ważność i skuteczność.
- V. W umowie należy powołać dokumenty identyfikujące strony i wykazujące należyte umocowanie ich reprezentantów.
- VI. Dopuszczalne jest dokonywanie dodatkowych założeń w pracy, przydatnych do uzupełnienia stanu faktycznego, jednak bez zmiany założeń podanych w zadaniu.
- VII. W miejscu przeznaczonym na złożenie podpisów niezbędnych do zawarcia umowy należy wpisać słowo „podpis” ze wskazaniem osoby go składającej, zgodnie z założeniami zadania.
- VIII. Praca zawierająca rozwiązanie zadania powinna być oparta o stan prawny obowiązujący w dniu egzaminu.

Stan faktyczny zadania

I. Strony umowy

1. Dający pożyczkę

Soft Call Ewa Prus Marcin Krab spółka jawna z siedzibą w Elblągu, ul. Szarych Szeregów 6, 82 – 300 Elbląg, NIP 586 146 02 53, REGON 333444666, numer rachunku bankowego 14 6789 6789 6789 6789 6789, wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Olsztynie VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000160466.

Wspólnikami powyższej spółki są:

- a) Ewa Prus, zamieszkała w Elblągu, ulica Wybickiego 2, 82 – 300 Elbląg, legitymująca się dowodem osobistym numer CAD 111222 wydanym przez Prezydenta Miasta Elbląga ważnym do 21 kwietnia 2030 r., PESEL 76071603424, stan cywilny – panna;
- b) Marcin Krab, zamieszkały w Elblągu, ulica Szarych Szeregów 4, 82 – 300 Elbląg, legitymujący się dowodem osobistym numer DAV 333444 wydanym przez Prezydenta Miasta Elbląga ważnym do 15 maja 2025 r., PESEL 82112302079, stan cywilny – kawaler.

Umowa spółki:

- a) nie reguluje sposobu prowadzenia przez wspólników spraw spółki;
- b) przewiduje, że do jej reprezentacji konieczne jest występowanie łączne obu wspólników.

W spółce nie działa prokurent.

Spółka nie udzieliła pełnomocnictwa do zawarcia w jej imieniu umowy pożyczki.

Udziały wspólników w zyskach i stratach spółki są równe.

Spółka nie prowadzi działalności konkurencyjnej wobec Spółdzielni biorącej pożyczkę.

2. Biorący pożyczkę

Spółdzielnia Pracy Wytrobów Tekstylnych „Nowoczesna Twórczość” z siedzibą w Gdańsku, ul. Toruńska 4c, 80 – 747 Gdańsk, wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000164489, najwyższą sumą zobowiązań określoną obowiązującą uchwałą walnego zgromadzenia, jaką spółdzielnia może zaciągać jest kwota 1 000 000 (jeden milion) zł, co umożliwia zawarcie niniejszej umowy pożyczki.

W spółdzielni funkcjonuje Zarząd w składzie:

- a) Marcin Krab – Prezes Zarządu – numer PESEL 82112302079;
- b) Ryszard Jach – Członek Zarządu – numer PESEL 60031212357.

Oświadczenia woli za spółdzielnię składają dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu i pełnomocnik; pełnomocnika nie ustanowiono.

W spółdzielni funkcjonuje Rada Nadzorcza w składzie:

- a) Hanna Lont – Przewodnicząca Rady – numer PESEL 56110407222;
- b) Zofia Gut – Członek Rady – numer PESEL 72030803444;
- c) Anna Cis – Członek Rady – numer PESEL 69061977323.

Spółdzielnia posiada:

- a) NIP 9180000469;
- b) Regon 000177499;
- c) rachunek bankowy o numerze 17 0987 0987 0987 0987 0987.

II. Przedmiot umowy

Pieniądze w kwocie 360 000 (trzysta sześćdziesiąt tysięcy) zł, znajdujące się na rachunku bankowym dającego pożyczkę nr 14 6789 6789 6789 6789 6789.

III. Założenia umowy

1. Pożyczka ma stanowić dla Spółdzielni źródło finansowania dla prowadzonej przez nią działalności gospodarczej.
2. Pożyczka udzielona jest na okres trzech lat (trzydzieści sześć miesięcy) od dnia wydania biorącemu pożyczkę jej przedmiotu, co nastąpi w dniu zawarcia umowy.
3. Zwrot pożyczki ma następować w ratach.
4. Kwota pożyczki jest oprocentowana. Wysokość odsetek kapitałowych winna być zastrzeżona w sposób zabezpieczający interes dającego pożyczkę, lecz niepozostający w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa.
5. W umowie należy uregulować sposób zapłaty odsetek kapitałowych (np. w formie jednorazowej, czy też doliczanych do każdej raty).
6. Niezależnie od odsetek kapitałowych, w umowie należy zastrzec odsetki umowne należne dającemu pożyczkę na wypadek jej zwrotu z opóźnieniem.
7. W umowie należy uregulować konsekwencje wcześniejszej spłaty pożyczki, na co dający pożyczkę wyraża zgodę.
8. W umowie należy ustanowić dodatkowe zabezpieczenia zwrotu pożyczki dającemu pożyczkę, w szczególności w postaci przewłaszczenia na zabezpieczenie maszyny do walcowania i pakowania tkanin WPT NE 9001, numer seryjny YH54678, rok produkcji 2019, wartość 450 000 (czterysta pięćdziesiąt tysięcy) zł, stanowiącej własność biorącego pożyczkę. Przedmiot ten ma pozostać w posiadaniu biorącego pożyczkę, umowa powinna określać sposób zaspokojenia się dającego pożyczkę z przedmiotu zabezpieczenia.
9. Całość rozliczeń pomiędzy stronami, tzn. udzielenie pożyczki, jej zwrot, zapłata odsetek winna następować w formie bezgotówkowej.
10. Umowa może zawierać postanowienia dodatkowe, nieujęte we wskazanych wyżej założeniach, przy uwzględnieniu interesu dającego pożyczkę i niepozostające w sprzeczności ze stanem faktycznym zadania.

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

CZWARTY DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 28 KWIETNIA 2023 r.

CZĘŚĆ CZWARTA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa administracyjnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa administracyjnego zawarte jest na 14 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy – jako należycie umocowany pełnomocnik Adama Sasa, adwokat Anna Pol prowadząca Kancelarię Adwokacką w Brzegu ul. Sukiennice 10, 49-306 - po dokonaniu oceny decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu z dnia 12 kwietnia 2023 r. - proszę przygotować skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do wniesienia skargi, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej strony.
- II. Należy przyjąć, że:
 - a) wszystkie dokumenty zostały sporządzone i złożone we właściwej formie i podpisane przez uprawnione osoby, a także zawierają wszystkie wymagane prawem adnotacje i pieczęcie, a także klauzule wymagane przez RODO,
 - b) wszystkie osoby były właściwie upoważnione do działania w imieniu organów,
 - c) wyrok Sądu Rejonowego w Brzegu skazujący Adama Sasa za wykroczenie jest prawomocny.
- III. Data pracy zawierającej rozwiązanie zadania powinna wynikać z opracowanych na potrzeby egzaminu akt. Praca zawierająca rozwiązanie zadania powinna być oparta na stanie prawnym obowiązującym w dniu przeprowadzenia egzaminu.
- IV. Do chwili obecnej Dyrektor Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Opolu nie wypowiedział Adamowi Sasowi umowy o pracę.
- V. W przypadku uznania, że zasadne jest przygotowanie skargi, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnego wpisu ani wykazania faktu jego uiszczenia.
- VI. Pod przygotowaną skargą albo opinią należy wpisać imię i nazwisko osoby, która – zgodnie z treścią zadania – powinna złożyć podpis pod tym pismem.

Opole, 20 stycznia 2023 r.

Fundacja Miasta bez Graffiti
ul. Korfantego 12, Opole 45-077

Marszałek
Województwa Opolskiego
ul. Piastowska 14
45-082 Opole

INFORMACJA/ SYGNALIZACJA

Szanowny Panie Marszałku, informujemy, że w ramach naszej działalności powzięliśmy informację, że Adam Sas pracujący jako egzaminator w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w Opolu został prawomocnie ukarany za umieszczenie nieprzyzwoitego rysunku na ścianie frontowej budynku Brzeskiego Centrum Kultury.

Naszym zdaniem osoba taka z uwagi na ignorowanie porządku prawnego nie powinna pełnić funkcji zaufania publicznego, tj. egzaminatora, ponieważ nie daje gwarancji należytego wykonywania obowiązków na tym stanowisku.

Prezes Fundacji
Janina Kawecka
(podpis)

*W załączeniu kopia wyroku skazującego Adama Sasa uzyskana w trybie informacji publicznej.
W wyroku tym zanonimizowano nazwisko egzaminatora.*

Informacja dla zdającego:

Pismo wpłynęło do organu 23 stycznia 2023 r.

Opole, 24 stycznia 2023 r.

Marszałek Województwa Opolskiego

sprawa nr E1/23

Prezes Sądu Rejonowego w Brzegu

W związku z koniecznością zweryfikowania w postępowaniu administracyjnym informacji dotyczących czynu popełnionego przez Adama Sasa - egzaminatora w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w Opolu ur. 16 sierpnia 1985 r. PESEL 85081612439, uprzejmie proszę o przesłanie odpisu wyroku z dnia 4 października 2016 r. skazującego Adama Sasa za popełnione wykroczenie.

Z up. Marszałka Województwa

ZASTĘPCA DYREKTORA

DEPARTAMENTU INFRASTRUKTURY

Beata Biały

(podpis)

Brzeg, 30 stycznia 2023 r.

Prezes Sądu Rejonowego
w Brzegu

Marszałek
Województwa Opolskiego

Szanowny Panie Marszałku, w nawiązaniu do pisma z dnia 24 stycznia 2023 r. przesyłam wnioskowany odpis prawomocnego wyroku.

Jan Kos
Prezes Sądu Rejonowego w Brzegu
(podpis)

W załączeniu:

odpis wyroku II W 620/16.

/odpis/

Sygn. akt II W 620/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzegu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Nowak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kozłowska

w obecności oskarżyciela publicznego z KPP w Brzegu – Leszka Kity

po rozpoznaniu dnia 4 października 2016 r. w Brzegu

w trybie zwyczajnym

sprawy Adama Sasa ur. 16 sierpnia 1985 r. we Wrocławiu

obwinionego o to, że:

w dniu 20 lipca 2016 r. w miejscu publicznym, tj. na ścianie frontowej budynku Brzeskiego Centrum Kultury w Brzegu ul. Mleczna 5, umieścił nieprzystwoity rysunek (graffiti),
tj. o wykroczenie z art. 141 k.w.

I. Obwinionego Adama Sasa uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 141 k.w. i za ten czyn na podstawie art. 141 k.w. skazuje go na 400 (czterysta) złotych grzywny;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w kwocie 50 zł oraz kwotę 50 zł tytułem opłaty.

Na oryginale właściwy podpis
Zgodność z oryginałem stwierdza –
Sekretarz sądowy Anna Kozłowska
(podpis i właściwa pieczęć)

Wyrok uprawomocnił się z dniem 12 października 2016 r.
SSR Marek Nowak
(podpis i właściwa pieczęć)

Adam Sas orzeczoną karę grzywny i koszty sądowe
uiścił w całości w dniu 30 listopada 2016 r.
Sekretarz sądowy Anna Kozłowska
(podpis i właściwa pieczęć)

Opole, 7 lutego 2023 r.

Marszałek Województwa Opolskiego
sprawa nr 1E/23

**ZAWIADOMIENIE O WSZCZĘCIU POSTĘPOWANIA
ADMINISTRACYJNEGO**

Działając na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm., dalej k.p.a.) Marszałek Województwa Opolskiego zawiadamia, że wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie skreślenia Adama Sasa z ewidencji egzaminatorów.

Z pozyskanych informacji, którymi dysponuje organ – pisma Prezesa Sądu Rejonowego w Brzegu z dnia 30 stycznia 2023 r. - wynika, że Adam Sas wyrokiem z dnia 4 października 2016 r. został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 141 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń i wymierzono mu tym wyrokiem karę grzywny.

W związku z powyższym informuję, że strona ma prawo do wypowiedzenia się co do przedmiotu postępowania, żądania przeprowadzenia dowodu, a także zapoznania się z treścią materiału zgromadzonego w niniejszej sprawie w terminie 10 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia. W razie skierowania przez stronę żądania dotyczącego przeprowadzenia dowodu, zostanie ono zgodnie z art. 78 § 1 k.p.a. uwzględnione, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy.

Z up. Marszałka Województwa
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU INFRASTRUKTURY

Beata Biały
(podpis)

Otrzymuje: Adam Sas
ul. Długa 1, Brzeg 49-306

Informacja dla zdającego:

- 1. Pismo zostało wysłane przesyłką poleconą za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres zamieszkania Adama Sasa i dwukrotnie awizowane.*
- 2. W związku z nieodebraniem pisma zostało ono uznane za doręczone na podstawie art. 44 k.p.a. z dniem 23 lutego 2023 r.*

Opole, 8 marca 2023 r.

Marszałek Województwa Opolskiego

DECYZJA NR 1/E/23

Na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 6, art. 71 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 58 ust. 1 pkt 8 i art. 71 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1212, z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.)

skreślam

Adama Sasa ur. 16 sierpnia 1985 r. PESEL 85081612439 z ewidencji egzaminatorów prowadzonej przez Marszałka Województwa Opolskiego.

UZASADNIENIE

Marszałek Województwa Opolskiego z urzędu powziął informację, że egzaminator Adam Sas prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzegu z dnia 4 października 2016 r. został uznany za winnego popełnienia wykroczenia z art. 141 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń i wymierzono mu z tego tytułu karę grzywny.

Zdaniem organu taka postawa egzaminatora, tj. popełnienie wykroczenia polegającego na umieszczeniu rysunku o nieprzyzwoitej treści, powoduje utratę zaufania do niego, z uwagi na brak rękojmi należytego wykonywania obowiązków na tym stanowisku. Rękojmia należytego wykonywania obowiązków przez egzaminatora, w świetle art. 58 ust. 1 pkt 8 ustawy o kierujących pojazdami, stanowi konieczny warunek do bycia egzaminatorem. Obowiązki egzaminatora mają bowiem szczególny charakter, który wiąże się z wymogiem pryncypialnej postawy, której cechą jest w szczególności bezwzględne poszanowanie prawa. Skoro zatem egzaminator przestał dawać rękojmię należytego wykonywania obowiązków, naruszając porządek publiczny i popełniając wykroczenie, konieczne stało się skreślenie go z listy egzaminatorów. Ponadto w trakcie postępowania Adam Sas nie przedstawił swojego stanowiska ani nie zawnioskował o przeprowadzenie dodatkowych dowodów w sprawie.

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.

Od decyzji niniejszej służy stronom prawo odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu ul. Oleska 19A, za pośrednictwem Marszałka Województwa Opolskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania, składając stosowne oświadczenie organowi, który decyzję wydał, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. Marszałka Województwa
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU INFRASTRUKTURY

Beata Biały
(podpis)

Otrzymuje :

Adam Sas

ul. Długa 1, Brzeg 49-306

Informacja dla zdającego:

Decyzja została doręczona Adamowi Sasowi 14 marca 2023 r.

Brzeg, dnia 15 marca 2023 r.

Adam Sas
PESEL 85081612439
ul. Długa 1,
Brzeg 49-306

**Do Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Opolu
za pośrednictwem
Marszałka Województwa Opolskiego**

**Odwołanie od decyzji Marszałka Województwa Opolskiego
z dnia 8 marca 2023 r. nr 1/E/23**

Wnoszę odwołanie od doręczonej mi wczoraj decyzji Pana Marszałka, która ogromnie mnie zaskoczyła, ponieważ nic nie wiedziałem o toczącym się postępowaniu, a pozbawia mnie ona prawa wykonywania zawodu. W okresie od dnia 8 lutego do dnia 23 lutego 2023 r. nie było mnie pod adresem zamieszkania, ponieważ w tym czasie przebywałem z młodzieżą w Łądku Zdroju na obozie plastycznym zorganizowanym przez Brzeskie Centrum Kultury jako instruktor malarstwa.

Proszę Kolegium o uwzględnienie tego, że kwestionowana decyzja została wydana nie tylko bez wysłuchania mnie, ale przede wszystkim w oparciu o niezwykle pobieżne ustalenia faktyczne. Skreślając mnie z listy egzaminatorów, w ogóle nie wzięto pod uwagę całokształtu okoliczności związanych z wykonywaniem przeze mnie zawodu egzaminatora, a więc mojego słusznego interesu w rozumieniu art. 7 k.p.a. Moim zdaniem, doręczona mi decyzja stanowi ewidentne nadużycie prawa i jest wyrazem stygmatyzacji mojej osoby.

Pan Marszałek oparł swoją decyzję wyłącznie na fakcie skazania mnie za wykroczenie, które popełniłem w 2016 r. i dawno uległo zatarciu z mocy prawa. Popełnione wykroczenie – malowanie graffiti – nie miało żadnego związku z wykonywaniem zawodu egzaminatora, którym jestem od 20 stycznia 2015 r. i był to błąd, którego bardzo żałuję. Na swoje usprawiedliwienie chcę wskazać, że malowanie graffiti traktowałem jako działalność artystyczną, miałem zresztą wtedy pseudonim „brzeski Banksy”, jednak zostało to uznane za nieprzystojne rysunki, chociaż była to wierna kopia jednego z graffiti Banksy’ego. Od 2016 r.

w ogóle nie wszedłem w jakikolwiek konflikt z prawem i zaprzestałem wykonywania graffiti. Ponadto od 2017 r. do dziś jako wolontariusz kieruję kółkiem plastycznym w Brzeskim Domu Kultury, co traktuję jako formę naprawienia wyrządzonej przeze mnie szkody tej jednostce. Jako egzaminator zawsze byłem chwalony i w miejscu pracy mam nieposzlakowaną opinię. Dwukrotnie w 2020 i 2022 r. otrzymałem nagrodę za wzorową pracę.

Wskutek tej decyzji tracę pracę, która jest jedynym źródłem utrzymania mojej rodziny tj. żony i dwójki dzieci. Jest to więc dla mnie sprawa kluczowa i bardzo proszę o wnikliwe rozpoznanie niniejszej sprawy.

Adam Sas

W załączeniu:

- zaświadczenie Dyrektora Brzeskiego Domu Kultury o prowadzeniu kółka plastycznego

Informacja dla zdającego:

Odwołanie zostało złożone osobiście w Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego w Opolu w dniu 15 marca 2023 r.

Opole, 12 kwietnia 2023 r.

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Opolu**

SKO.56.130.2023

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Opolu w składzie orzekającym
przewodniczący składu: Stefan Piątek
członek sprawozdawca: Anna Maj
członek: Olga Czarny

Działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.) oraz art. 71 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 58 ust. 1 pkt 8 i art. 71 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1212, z późn. zm.) po rozpatrzeniu odwołania Adama Sasa od decyzji Marszałka Województwa Opolskiego z dnia 8 marca 2023 r. nr 1/E/23 w przedmiocie skreślenia Adama Sasa z ewidencji egzaminatorów prowadzonej przez Marszałka Województwa Opolskiego

utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie Marszałek Województwa Opolskiego dysponując informacjami, że Adam Sas został wyrokiem z dnia 4 października 2016 r. uznany za winnego popełnienia wykroczenia i prawomocnie ukarany, skreślił go z listy egzaminatorów.

Zdaniem organu pierwszej instancji, fakt prawomocnego ukarania za popełnienie wykroczenia oznacza, że Adam Sas nie daje rękojmi należytego wykonywania obowiązków na stanowisku egzaminatora. Obowiązki egzaminatora mają bowiem szczególny charakter, który wiąże się z wymogiem pryncypialnej postawy, której cechą jest w szczególności bezwzględne poszanowanie prawa.

Adam Sas w odwołaniu zarzucił, że zaskarżona decyzja została wydana z nadużyciem prawa. Zdaniem odwołującego się, popełnione wykroczenie – malowanie graffiti uległo zatarciu. Ponadto wskazał, że od 2016 r. w ogóle nie wszedł w jakikolwiek konflikt z prawem, a jako egzaminator zawsze miał nieposzlakowaną opinię. Odwołujący stwierdził również, że w okresie od 8 do 23 lutego 2023 r. nie przebywał w miejscu zamieszkania i nie wiedział nic o toczącym się postępowaniu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Opolu, po rozpatrzeniu odwołania i zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy stwierdza, co następuje:

Na wstępie rozważań podkreślić należy, że nie będąc związane granicami odwołania, niezależnie od treści podniesionych zarzutów, Kolegium zbadało z urzędu całokształt sprawy. Zgodnie z art. 71 ust. 1 pkt 2 ustawy o kierujących pojazdami, marszałek województwa skreśla egzaminatora z ewidencji egzaminatorów w przypadku niespełnienia co najmniej jednego z wymagań, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1-9 tej ustawy. Art. 58 ust. 1 pkt 8 ustawy stanowi, że funkcję egzaminatora może pełnić tylko osoba, która daje rękojmię należytego wykonywania swoich obowiązków. Zdaniem Kolegium, na rękojmię należytego wykonywania obowiązków egzaminatora składa się całokształt jego cech charakteru i właściwości osobistych. Rękojmię taką może zapewniać jedynie osoba bez istotnych wad, która gwarantuje należyte wykonywanie swoich obowiązków, poprzez posiadanie odpowiednich kwalifikacji zawodowych, jak też odpowiednich predyspozycji etyczno-moralnych. Uzasadnione jest zatem stosowanie surowych kryteriów wobec osób, które są egzaminatorami.

W świetle powyższego, należy w pełni podzielić stanowisko organu pierwszej instancji, że popełnione wykroczenie polegające na umieszczeniu nieprzystwoitego rysunku na ścianie frontowej budynku Brzeskiego Centrum Kultury wskazuje, że Adam Sas, będący egzaminatorem od 20 stycznia 2015 r., nie daje rękojmi należytego wykonywania zawodu egzaminatora. Kolegium wskazuje ponadto, że pomimo zatarcia ukarania za powyższe wykroczenie, nie sposób uznać, że Adam Sas posiada odpowiednie predyspozycje etyczno-moralne, aby wykonywać zawód egzaminatora.

Kwestia braku czynnego udziału w postępowaniu jest natomiast skutkiem nieprzebywania odwołującego się w miejscu zamieszkania. Jednakże organ pierwszej instancji prawidłowo zawiadomił stronę o toczącym się postępowaniu.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja ta jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Na niniejszą decyzję stronie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Podpisy członków składu orzekającego:

Anna Maj
(podpis)

Stefan Piątek
(podpis)

Olga Czarny
(podpis)

Otrzymuje:

Adam Sas

Do wiadomości:

Marszałek Województwa Opolskiego

Informacja dla zdającego:

- 1. Decyzja została doręczona Adamowi Sasowi w dniu 17 kwietnia 2023 r.*
- 2. W decyzji zamieszczono także pouczenia dotyczące wysokości wpisu od skargi, możliwości zwolnienia od kosztów sądowych i przyznania prawa pomocy, zgodnie z art. 107 § 1 pkt 9 k.p.a.*

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

CZWARTY DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 28 KWIETNIA 2023 r.

CZĘŚĆ PIĄTA EGZAMINU

zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki zawarte jest na 4 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanym na potrzeby egzaminu stanem faktycznym – proszę przygotować opinię prawną, w której należy:
- 1) ocenić zachowanie adwokata Piotra Nowaka z punktu widzenia zasad wykonywania zawodu i zasad etyki adwokackiej, z uwzględnieniem interesu publicznego,
 - 2) w przypadku uznania, że adwokat naruszył ww. zasady – wskazać przepisy, które zostały naruszone oraz opisać, na czym polegało ich naruszenie.
- II. Przygotowaną opinię należy podpisać imieniem i nazwiskiem: *Jan Kowalski*.

Stan faktyczny zadania

Adwokat Piotr Nowak, legitymujący się kilkunastoletnim stażem zawodowym, członek Izby Adwokackiej w Lublinie, prowadzi indywidualną kancelarię adwokacką w Lublinie przy ulicy Kościuszki 4. W zajmowanym przez niego lokalu, jedno z pomieszczeń wykorzystuje jego żona Ewa Nowak na potrzeby prowadzonej przez nią agencji pośrednictwa pracy. Na ścianie frontowej budynku, w którym usytuowana jest kancelaria, zainstalował tablicę z oznaczeniem lokalu, o treści: „Kancelaria Adwokacka. Agencja Pośrednictwa Pracy. Adwokat Piotr Nowak. Mgr Ewa Nowak”. Osoby poszukujące pracy często utożsamiały kancelarię adwokacką z agencją pracy, zwracając się do adw. Piotra Nowaka w kwestiach dotyczących ofert zatrudnienia.

Adwokat Piotr Nowak został pozwany o zapłatę za usługi budowlane związane z remontem jego prywatnego domu, wykonywanym przez firmę Marcina Słonia. Adwokat Piotr Nowak postanowił sam prowadzić własną sprawę, nie korzystał z pomocy ustanowionego w sprawie pełnomocnika. W odpowiedzi na pozew, dokonując merytorycznej oceny zasadności wytoczonego przeciwko niemu powództwa, zawarł nadto stwierdzenia uwłaczające godności swojego przeciwnika procesowego, nazywając go m.in. oszustem starającym się uzyskać nienależne wynagrodzenie za rzekomo wykonane prace budowlane. Pismo sporządził na druku firmowym kancelarii adwokackiej i podpisał swoim tytułem zawodowym. Powód poczuł się znieważony i oświadczył, że jeżeli nie zostanie przeproszony, to rozważy wniesienie prywatnego aktu oskarżenia przeciwko adwokatowi Piotrowi Nowakowi o przestępstwo znieważenia.

Adwokat Piotr Nowak przyjął od Anny Ptak zlecenie prowadzenia sprawy przeciwko jednej z lubelskich placówek medycznych o odszkodowanie za błąd medyczny. W złożonym w tej sprawie pozwie zgłosił dowód z zeznań świadków celem wykazania faktów dotyczących przebiegu leczenia powódki oraz zaniedbań ze strony personelu medycznego szpitala. Nie wskazał jednak adresów wnioskowanych świadków. Sąd za pośrednictwem Portalu Informacyjnego Sądów Powszechnych wezwał pełnomocnika powódki – adwokata Piotra Nowaka – do uzupełnienia tego braku w terminie siedmiu dni od daty doręczenia wezwania, przez wskazanie danych adresowych świadków pod rygorem pominięcia dowodu z ich przesłuchania (art. 235² § 1 pkt 6 k.p.c.). Zarządzenie w przedmiocie wezwania pełnomocnika powódki do uzupełnienia ww. braku zostało umieszczone na koncie użytkownika adwokata Piotra Nowaka w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. O zarejestrowaniu doręczenia w portalu, adwokat Piotr Nowak został poinformowany pocztą mailową na wskazany przez niego w pozwie adres mailowy kancelarii adwokackiej, w przesłanej wiadomości został podany link do szczegółów doręczenia. Adwokat Piotr Nowak w terminie czternastu dni od umieszczenia ww. zarządzenia w portalu teleinformatycznym nie odebrał pisma i w konsekwencji nie wykonał zobowiązania sądu.

Sąd, po przeprowadzeniu rozprawy z powództwa Anny Ptak, którą ograniczył do przesłuchania stron oraz przeprowadzenia dowodów z dokumentów załączonych do pozwu oraz odpowiedzi pozwanego na pozew; na podstawie art. 235² § 1 pkt 6 k.p.c. pominął dowód z przesłuchania wnioskowanych w pozwie świadków, a następnie udzielił głosu stronom.

Adwokat Piotr Nowak przedstawiając stanowisko strony powodowej i nawiązując do toczących się między stronami bez udziału profesjonalnych pełnomocników pertraktacji ugodowych, okazał sądowi notatkę z tych rozmów, zawierającą w szczególności treść oświadczeń stron złożonych w ich toku. Po wysłuchaniu stron, sąd zamknął rozprawę a następnie ogłosił wyrok, którym oddalił powództwo w całości oraz zasądził od strony powodowej na rzecz strony pozwanej koszty procesu.

W ustawowym terminie adwokat Piotr Nowak złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Po jego otrzymaniu, zlecił aplikantowi adwokackiemu Maciejowi Domagale, którego był patronem, sporządzenie apelacji. Z uwagi na to, że wyjeżdżał na urlop, polecił mu jej podpisanie i złożenie w sądzie. Aplikant adwokacki wykonując polecenie swojego patrona, przygotował apelację, podpisał ją swoim imieniem i nazwiskiem oraz w dniu 30 stycznia 2023 roku złożył apelację w biurze podawczym Sądu Rejonowego.

Anna Ptak miała pretensje do adwokata Piotra Nowaka, że to nie on, a aplikant adwokacki przygotował apelację, zażądała nadto od swojego pełnomocnika przedstawienia pełnej informacji o stanie sprawy. Wyraziła przy tym niezadowolenie z dotychczasowego sposobu jej prowadzenia przez ustanowionego przez nią pełnomocnika, od którego oczekiwała osobistego zaangażowania w sprawie.

Adwokat Piotr Nowak uznając, że brak jest wzajemnego zaufania między stronami, w dniu 6 lutego 2023 roku wypowiedział Annie Ptak pełnomocnictwo. O fakcie tym poinformował listem poleconym sąd oraz przesłał w tej samej formie stosowne oświadczenie do wiadomości swojej klientki. Przesyłki pocztowe zawierające zawiadomienie przez adwokata Piotra Nowaka o wypowiedzeniu pełnomocnictwa powódce, zostały doręczone adresatom w dniu 7 lutego 2023 roku. Dokonując tej czynności adwokat Piotr Nowak zaprzestał dalszego interesowania się sprawą, w szczególności uznał, że skoro wypowiedział pełnomocnictwo, to nie ma już obowiązku śledzenia Portalu Informacyjnego w zakresie przedmiotowej sprawy oraz podejmowania innych czynności procesowych.

Akta sprawy wraz z apelacją zostały niezwłocznie przesłane przez Sąd Rejonowy do Sądu Odwoławczego i już w dniu 6 lutego 2023 roku, w wyniku kontroli apelacji pod względem formalnym, Prezes Sądu Odwoławczego wydał zarządzenie o wezwaniu pełnomocnika powoda do uzupełnienia braków formalnych i fiskalnych apelacji pod rygorem jej odrzucenia. W zarządzeniu, stosownie do art. 130 § 1 k.p.c., zostały wskazane braki, które stanowiły podstawę do ich uzupełnienia. W tym samym dniu zarządzenie to zostało zamieszczone w systemie teleinformatycznym na koncie adwokata Piotra Nowaka. W terminie czternastu dni od umieszczenia ww. zarządzenia na portalu, pełnomocnik Anny Ptak nie odebrał pisma. W konsekwencji tego, na koncie portalu teleinformatycznego, na którym umieszczono ww. pismo automatycznie została wygenerowana data 20 lutego 2023 roku, w której to upłynął czternastodniowy termin do odbioru pisma. W tych okolicznościach Prezes Sądu Odwoławczego wydał zarządzenie, w którym uznał, że wezwanie do uzupełnienia braków formalnych apelacji zostało skutecznie doręczone w dniu 20 lutego 2023 roku. Po bezskutecznym upływie tygodniowego terminu do usunięcia braków apelacji, liczonego od daty uznania doręczenia elektronicznego za skuteczne, Sąd Odwoławczy na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. wydał postanowienie o odrzuceniu apelacji (strona w wyznaczonym terminie nie usunęła braków apelacji).